

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ
1983

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

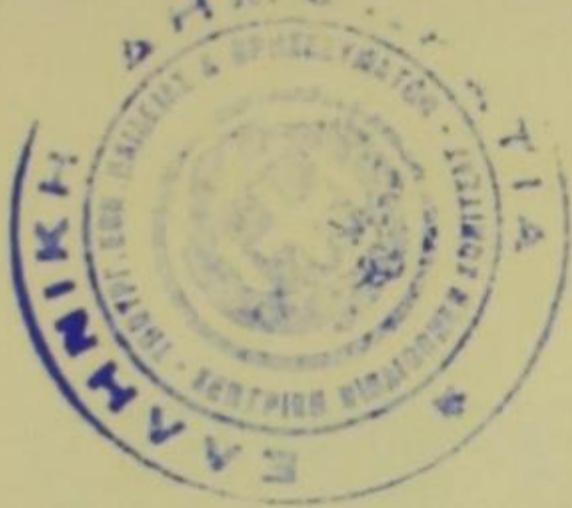
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

‘Ο ἔνδοξος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐκ Κονίτσης
(Διά χειρός Βασ. Γ. Λέπουρα 1975)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 55838
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 3/9/2014
ΤΛΕΦ. ΑΡΙΘΜ. 264.23 ΗΙC

κωδ. Εξ: 8973

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΚΟΝΙΣΗΣ

ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΒΡΑΧΩΡΙ² (ΑΓΡΙΝΙΩ)
ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1814

ΤΑΥΤΗ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Οὐ ή Μνύμη τῇ κγ' (23η) Σεπτεμβρίου

ΠΟΙΗΜΑ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΠΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Υμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ

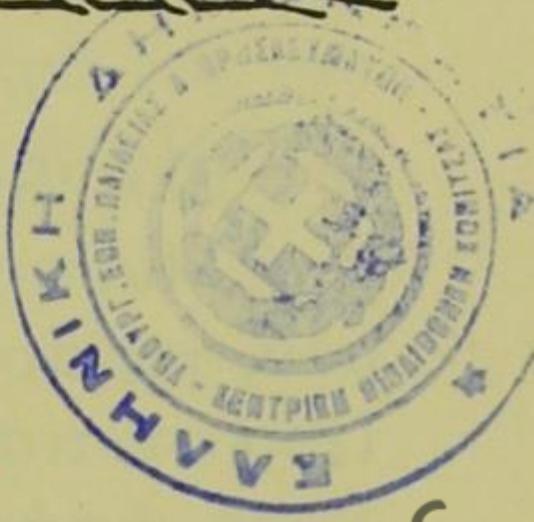
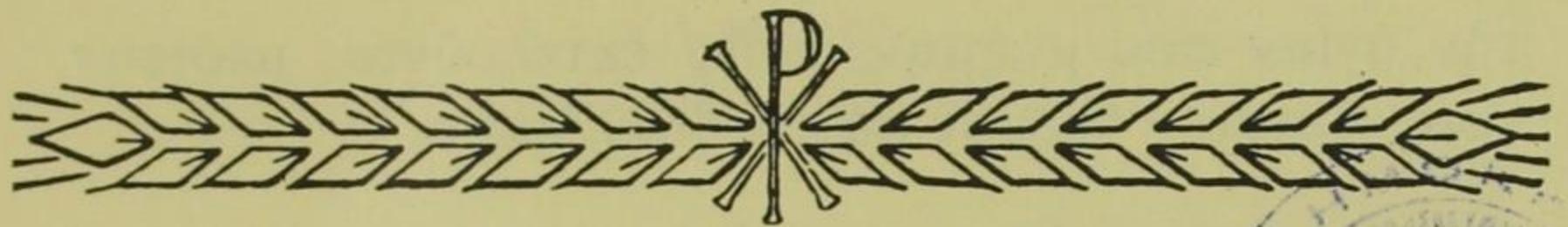
1983

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόντσας

Φωτοστοιχιοθεσία: «ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΙΚΗ» Ε.Π.Ε.
Νικηφόρη 2 - 4, Αθήναι 106 78
Τηλ. 36.00.425

Έκτυπωσις: Λιθογραφεῖον ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΟΑΤΣΟΥ
Στρυμώνος 48, Αθήναι 118 55
Τηλ. 34.60.849

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ιπποκράτους 6, Αθήναι 106 79
Τηλ. 36.38.343

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

‘Ιστῶμεν στίχους δ’. καί ψάλλομεν τά ἔξῆς
Προσόμοια.

‘Ηχος 6’. “Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε εὔσεβείας τῷ φωτί, Μάρτυς τήν ψυχήν κατηγάσθης, τελειοτάτῳ νοῇ, τότε πᾶσαν ἔλιπες, πλάνης τήν ζόφωσιν, καί τῷ θείῳ βαπτίσματι, υἱός ἀνεδείχθης, τοῦ σέ πρός ἐπίγγωσιν θείαν καλέσαντος· ὅθεν καί νομίμως ἀθλήσας, τῶν πάλαι Μαρτύρων τῆς δόξης, Ἰωάννη ὥφθησθοστάσιος.

Οτε φρολογήσας πιστῶς, Μάρτυς τήν Χριστώνυμον κλῆσιν, ἀγίῳ στόματι, τότε ἀπερίτρεπτος, καὶ ἀκατάσειστος, ἀπειλαῖς καί κολάσεσι, τῶν ἀντικειμένων, ὥφθης δυναμούμενος, ‘Αγίῳ Πνεύματι’ ὅθεν καταισχύνας τον ὄφιν, παρά τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω, στέφος Ἰωάννη το ἀμάραντον.

Ανθος ἐκ Κονίτσης νοητόν, ἐκ δυσώδους ρίζης ἀνθήσας, τήν εὐωδίαν Χριστοῦ, μύρον ώς οὐράνιον, καί ζωοδώρητον, Ἰωάννη δεξάμενος, ὀσμαῖς τῶν σῶν ἀθλων, πᾶσαν τήν διάνοιαν, πιστῶν ἐπεύφρανας. “Οθεν

τήν ἄγίαν σου μνήμην, πόθῳ ἐκτελοῦντες μεσίτην,
πρός Χριστόν θερμόν σε προβαλλόμεθα.

Πόλις Βραχωρίου τό σεπτόν, αἷμά σου ἐδέξατο
Μάρτυς, ὑπέρ Χριστοῦ ἐκχυθέν· ἐνθεν τήν ἄγίαν
σου, γεραίρει ἀθλησιν, και τά θεῖά σου λείψανα, ἡ
Προυσιωτίσσης, Ἰωάννη φέρουσα, Μονή ἀγάλλεται·
ταῦτα γάρ ἀρτίως φανέντα, πάλαι ἐν αὐτῇ κεκρυμμένα,
τόν ἄγιασμόν ἡμῖν παρέχουσι.

Δόξα. **Ὕψος α'**.

Τῆς ἀληθείας τον θησαυρόν, ἐν πολλῇ συνέσει εύ-
ρων, τῇ τούτου εὐφράνθης χάριτι, Ἰωάννη μακά-
ριε· καὶ Χριστόν ἐνδυσάμενος, τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ
ἡκολούθησας, καὶ μαρτυρικόν ὑπῆλθες στάδιον, ἀπε-
ριτρέπτῳ καρδίᾳ δόθεν ἐν σοί ἡσχύνθη, δ τοῦ ψεύδους
ἐργάτης, καὶ Ἀγγελοι ἐκρότησαν, τοὺς ἀθλητικούς
σου καμάτους· μεθ' ὧν νῦν συναυλιζόμενος, και Χρι-
στοῦ ὅρῶν τήν λαμπρότητα, αδιαλείπτως πρέσβευε,
ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἀγίων, και τῆς
Θεοτόκου, τήν σήν εἰρήνην δός ἡμῖν, και ἐλέη-
σον ἡμᾶς, ώς μόνος οἰκτίρμων.

Απόστιχα.

Ηχος 6'. Οίκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ο λος ἀλλοιωθείς, τῇ θείᾳ προμηθείᾳ, ἐπέγνως τόν Σωτῆρα, ὁ Ἰωάννη μάκαρ, καὶ τούτῳ ἡκολούθησας.

Στίχ. Δίκαιος ως φοῖνιξ ἀνθήσει...

Κ όνιτσα εὐφημεῖ, δμοῦ σύν Βραχωρίῳ, τὴν ἄθλησίν σου Μάρτυς· τῆς μὲν γάρ γόνος πλεῖς, τὴν δέ ἄθλοις ἡγίασας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς αν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ξ ίφει ἀποτμηθεῖς, τὴν κεφαλὴν προθύμως, Μαρτύρων ταῖς ψορείαις, ὁ Ἰωάννη μάρτυς περιφανῶς ἡρίθυμος.

Δόξα. Γριαδικόν.

Ε να σε τοῦ παντός, Θεόν Τριάς Ἀγία, ὁ Ἰωάννης ἔγνω, λιπών πλάνης τό σκότος, καὶ ὑπέρ σου ἐνήθλησε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ αίρει τῶν εὔσεβῶν, τό πλήρωμα Παρθένε, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, λαμβάνον καθ' ἐκάστην, ἰσχύν καὶ χάριν ἀφθονον.

**Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

**Μετά τόν Προοιμιακόν, τό Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δέ τό Κύριε
ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τά ἔξης Προσό-
μοια.**

΄Ηχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Καταυγασθείς ἐπιγνώσει τῆς θείας πίστεως, κατέ-
λιπες τόν ζόφον, Ἰωάννη τῆς πλάνης, καὶ ἄθλοις
μαρτυρίου δοκιμασθείς, ως χρυσίον πολύτιμον, μαρ-
τυρικῶς ἐδοξάσθης παρά Χριστοῦ, ἀφθαρσίας διαδή-
ματι.

Απεριτρέπτῳ καρδίᾳ μάκαρ ὑπέμεινας, τάς τῶν
ἀντικειμένων, ἀπειλάς καὶ βασάνους, καὶ ὕφθης
Νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννη περίδοξος, τῇ συμμα-
χίᾳ τῇ θείᾳ καταβαλών, τῶν ἀνόμων τά φρυάγματα.

Κόνιτσα χαίρει βλαστόν σε θεῖον κατέχουσα, καὶ ἡ
τοῦ Βραχωρίου, μακαρίζει σε πόλις, ἴδοῦσά σου
τήν ἄθλησιν τήν στερράν, Ἰωάννη μακάριε. Ἄλλ' ἀμ-
φοτέραις ἔξαίτει παρά Χριστοῦ, εὑπραγίαν τε καὶ
ἔλεος.

Προσόμοια ἔτερα.

Ὕχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως ἐπέγνως τόν Κύριον, εὐθυτάτη καρδίᾳ σου,
σπόρον ὑποδέδεξαι τόν οὐράνιον, καὶ γεωργίᾳ
τοῦ κρείττονος, ἐξήνεγκας "Ἄγιε, μαρτυρίου τούς καρ-
πούς, ώς ἀθλήσας στερρότατα, θείῳ ἔρωτι· διά τοῦτο
ἀξίως ἐδοξάσθης, Ἰωάννη Νεομάρτυς, ώς Ἀθλητῆς
ἐνθεώτατος.

Αποήτως εἰσέδραμες, μαρτυρίου τό στάδιον,
ἀφειδήσας "Ἄγιε πάσης σχέσεως, τῇς ἐν τῷ κό-
σμῳ ώς ἄσαρκος, καὶ πόνων τοῦ σώματος, καὶ δεσμῶν
τε καὶ είρκτῃς, μηδαμῶς λογισάμενος, τό ἐπίπονον,
καὶ ἀθλήσας νομίμως Ἰωάννη, τῶν Μαρτύρων τῇς εὐ-
κλείας, περιφανῶς κατηξίωσαι.

Ταῖς ροᾶις τῶν αἵμάτων σου, Βραχωρίου ἡγίασας,
πόλιν τήν γεραίρουσαν τούς ἀγῶνάς σου, καὶ
Προυσιώτισσαν εὔφρανας, τῶν θείων λειψάνων σου,
τῇ εὔρεσει ἀληθῶς, μεθ' ὃν "Ἄγιε Κόνιτσαν, τήν πα-
τρίδα σου, καυχωμένην τῇ θείᾳ σου ἀθλήσει, Ἰωάννη
Νεομάρτυς, σκέπε ἀπαύστως καὶ φύλαττε.

Δόξα. Ὅχος πλ.β'.

Σήμερον ἡ τοῦ Νεομάρτυρος Ἰωάννου μνημη, ώς
ἀστήρ ἀρτιφανής, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπέφανε, τούς
πιστούς καταυγάζουσα· ώς υἱός γάρ φωτός, ἐκ σκότους
ἀγνωσίας ἐκλάμψας, λύει τήν νύκτα τῶν παθῶν, καὶ
πρός φῶς τῶν θείων ἐντολῶν, ἴθύνει τούς βοῶντας·

Χαίροις ὁ τῆς πλάνης ρήξας τά δεσμά, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀναγεννήσεως, ἐνδυσάμενος τήν χάριν· χαίροις ὁ τῶν γηίνων ὑπεραρθείς, καὶ θεολήπτῳ καρδίᾳ ἀθλητικήν ἐπιδειξάμενος ἐνστασιν· χαίροις Κονίτσης ἀγλαΐσμα, Βραχωρίου θεῖον κλέος, καὶ ἀμφοτέρων πρεσβευτής, πρός Χριστόν θερμότατος, φῶ ἀπαύστως πρέσβευε, Νεομάρτυς τρισμάκαρ, ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αυτός.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μή ἀνυμνήσει σου τόν ἀλόχευτον τόκον; Ὡς ἡρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱός μονογενῆς, ὁ αυτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προηλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

**Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. τό Προχείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τά Ἀναγνώσματα.**

Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τά ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; "Ἡ τά ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τούς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγώ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ Παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. "Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ

μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγώ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὡνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὅμεις ἐμοί μάρτυρες καὶ ἐγώ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ "Ἄγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρί Θεοῦ καὶ οὐ μή ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὁφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γάρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καί ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ως ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ως σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοί ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15 - 23 στ' 1 - 3)

Δικαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά "Υψίστῳ. Διά τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ

θραχιόνι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δέ ἀπότομον ὀργήν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τούς παράφρονας· πορεύσονται εὕστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ώς ἀπό εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπόν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοί δέ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ώς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν χῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

**Eis τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.
Ὕχος α'.**

Eὑφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ τῆς Κονίτσης πόλις, λαμπρυνομένη τῇ χάριτι, Ἰωάννου τοῦ νέου Ἀθλητοῦ· ἐκ σοῦ γάρ ἀνεφύη, καὶ λοιμῶν τὴν καθέδραν, κατά Δαθίδ καταλιπών, ἐν νόμῳ Κυρίου ἐπορεύθη, ἀλλοιωθείς θείῳ Πνεύματι· καὶ τὴν θείαν κλῆσιν, ἀθλητικαῖς ἀριστείαις δοξάσας, μαρτυρικῆς μετέσχε λαμπρότητος· διό καὶ τό Βραχώριον, ώς ἐν τούτῳ ἀθλήσαντος, εἰς κοινήν εὐφροσύνην συγκάλεσον, τῷ Ἀθλοθέτῃ ὁμοφώνως βοῆσαι· Κύριε δόξα σοι.

^τΗχος 6'.

Τήν πατρικήν βδελυξάμενος πλάνην, τῆς εὔσεβείας ἐμυήθης τήν ἀλήθειαν, ώς νουνεχής ἐν πᾶσι, καὶ πλήρης φρονήσεως· καὶ σαυτόν ἀρνησάμενος, ἐνεδύθης τόν Χριστόν, ἀνακαινισθείς τῷ Πνεύματι, Ἰωάννη θεόφρον· καὶ ζωήν καθαράν, εἰσενεγκών τῷ σέ καλέσαντι, ὑπέρ αὐτοῦ τό σόν αἷμα, προθύμως ἔξέχεας, καὶ ώς θῦμα εὔπρόσδεκτον, αὐτῷ προσενήνεξαι, καὶ προσφορά λογική· διό σου τήν ἀθλησιν, ἡ Ἐκκλησία τιμῶσα, ἐορτάζει Νεομάρτυς τήν μνήμην σου.

^τΗχος γ'.

Μαρτυρικήν ἐπιδειξάμενος ἀνδρείαν, τυραννικήν ἐξεφαύλισας μανίαν, ὁμολογῶν τόν Χριστόν, Ἰωάννη ἔνδοξε^{τῇ} γάρ θείᾳ ἀγάπῃ, ὅλος ἔνθους γενόμενος, τῶν χαμαί συρομένων, ὑπερεῖδες τό μάταιον· καὶ ποικίλαις ὁμιλήσας αἰκίαις, καὶ είρκτης ἐνεγκών τήν κάκωσιν, ὑπέρτερος πάντων ὕφθης, ἐν τῇ μετοχῇ τῶν θείων δωρεῶν. Ἀλλ' ώς ἐν πᾶσιν ἀκλινής, καὶ ἐν ἀᾶλῳ δόξῃ, θεοειδής, πρέσβευε ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

^τΗχος δ'.

Τοῖς μαρτυρικοῖς σου καμάτοις, ἡ Βραχωρίου πόλις κλεῖζομένη, τήν σήν ἀγίαν ἄγει μνήμην, πρέσβυν σε θερμότατον, πρός τόν Χριστόν πλουτοῦσα "Ἄγιε· ἐν αὐτῇ γάρ ἥνυσας, τό μέγα τῆς ἀθλήσεως στά-

διον, καταβαλών τοῦ σκότους τόν ἄρχοντα. Καὶ ἡ εὐαγής Προυσιωτίσσης Μονή, τῇ τῶν σῶν λειψάνων εύρεσει, χάριν πολλήν εὕρατο, καὶ δι' αὐτῶν παρέχει, ἀγιασμόν καὶ λύτρωσιν, παθῶν ἀκαθάρτων· Χριστός γάρ ὅν ἐδόξασας, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν βραβεύει τοῖς σέ τιμῶσιν, Ἰωάννη μακάριε.

Δόξα. Ὁ αυτός.

Τόν νέον τοῦ Σωτῆρος Ἀθλητήν, τόν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ώς ἀστέρα φαεινόν ἀνατείλαντα, Ἰωάννην τόν χαριτώνυμον, ὕμνοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς εὔφημήσωμεν. Χριστῷ γάρ ἡκολουθησε, πατρῷαν ἀπάτην καταλιπών, ἐν τῇ ἐκλάμψει τοῦ θείου φωτός· καὶ τό οἰκεῖον αἷμα, ὑπέρ πᾶν μύρον τίμιον, ώς δῶρον θεῖον καὶ προσφοράν ἐκλεκτήν, αὐτῷ προσενήνοχεν, ἀγαλλομένη ψυχῇ, ἀποτμηθείς τήν κεφαλήν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Νεομάρτυς ἔνδοξε, Ἀθλητῶν ἴστιμε, σύν αὐτοῖς ἵκετευε, ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων, τούς δούλους σου φύλαττε,
Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τήν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ὕποκριτής πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυς Ἰωάννη ἔνδοξε, Ἀγαρηνῶν τήν ἀχλύν,
νουνεχῶς καταλέλοιπας, φωτισθείς τῷ Πνεύματι,
τῷ Ἀγίῳ θεόληπτε, καὶ ἀληθείᾳ καθοπλισάμενος, τάς

παρατάξεις τοῦ ψεύδους ὥλεσας· ὅθεν ἀπείληφας, νίκης τό διάδημα, παρά Χριστοῦ, τοῦ σέ ἐνισχύσαντος, ἔλεῖν τόν δράκοντα.

Στίχ. Δίκαιος ως φοῖνιξ ἀνθήσει καί ώσει κέδρος...

Mάρτυς Ἰωάννη ἔνδοξε, ἐρημεισμένος στερρῶς,
θεμελίῳ τῆς πίστεως, οὐδαμῶς σεσάλευσαι, μη
χαναῖς τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὥσπερ ὄναρ πάντα λεκόγι-
σαι, θυμόν τυράννων είρκτάς καὶ μάστιγας ὡς τῆς ἀν-
δρείας σου! Χαίρων γάρ ὑπέκλινες, τήν κεφαλήν, καὶ
τμηθείς ἀνέδραμες, πρός τά οὐράνια.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Mάρτυς Ἰωάννη ἔνδοξε, ως στρατιώτης Χριστοῦ,
καὶ ὁπλίτης ἀήτητος, ἐκτενῶς ἵκέτευε, χάριν
δοῦναι καὶ ἔλεος, τῇ σῇ πατρίδι ἀνευφημούσῃ σε, καὶ
Ἀγρινίου τῇ πόλει "Ἄγιε, τοῖς τήν ἐτήσιον, μνήμην
σου χεραιρουσαν, ως ἂν ἀεί, πάσης ἀπαλλάττωνται,
ἔναντιότητος.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Tῇ εὔσεβείᾳ λαμπρυνθείς, ἀθλητικόν ἡγωνίσω
ἀγῶνα, στερροτάτῃ ψυχῇ, Ἰωάννη Νεομάρτυς
μακάριες τόν γάρ ἀόρατον ἔχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
Σταυροῦ, καταβαλών ἐθριάμβευσας, τῆς οὐρανίου
κλήσεως, διεκφαίνων τάς χάριτας· καὶ τῆς αἰωνίου
ζωῆς τόν στέφανον, παρά Χριστοῦ δεξάμενος τῶν πά-
λαι Μαρτύρων, ὥφθης ἴσοστάσιος· μεθ' ὃν ἵκέτευε,
ἔλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλί-
ψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καὶ τό Ἀπολυτίκιον.

΄Ηχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Κονίτσης τόν γόνον Βραχωρίου τό καύχημα,
καὶ Χριστοῦ ὁπλίτην τόν νέον Ἰωάννην τιμήσω-
μεν· ἐκ ρίζης γάρ δυσώδους προελθών, ἐνήθλησε λαμ-
πρῶς ὑπέρ Χριστοῦ, καί κινδύνων ἔξαιτεῖται ἀπαλλα-
γήν, τοῖς πρός αὐτόν κραυγάζουσι· Δόξα τῷ δεδωκότι
σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορη-
γοῦντι διά σου, ἡμῖν παθῶν ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τό χαῖρε,
σύν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ώς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τόν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προεθλθόντι ἐκ
σου· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διά τοῦ τόκου σου.

΄Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετά τήν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τά θήρατρα φυγών, τῆς ἀπάτης θεόφρον, προσῆλθες τῷ Χριστῷ, δλοτρόπω ἐφέσει, καὶ πᾶσαν καταβέθληκας, τοῦ ἔχθροῦ τήν παράταξιν, τῇ ἀθλήσει σου, ώς ἀληθῶς Ἰωάννη. "Οθεν σήμερον, τήν σήν γεραίρομεν μνήμην, Χριστόν μεγαλύνοντες.

Θεοτόκον.

Τόν θρόνον τοῦ Θεοῦ, τόν λαμπρόν καὶ φωσφόρον, τόν νέον οὐρανόν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, τήν τράπεζαν τήν ἔμψυχον, τήν ἀφράστως βαστάζουσαν, τόν οὐράνιον, καὶ ζωοδώρητον ἄρτον, ἀνυμνήσωμεν, τήν Θεοτόκον Μαρίαν, ἡμῶν τήν βοήθειαν.

Μετά τήν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τῷ φέγγει τῆς πίστεως, καταυγασθείς τήν ψυχήν, ἀθλήσεως σκάμμασι, τόν παλαιόν πτερνιστήν, κατέβαλες "Αγιε. "Οθεν τῇ ἀνευρέσει, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, εὕφρανας τάς καρδίας, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, παμμάκαρ Ἰωάννη, Μαρτύρων ἴσότιμε.

Θεοτοκίον.

Aγνή Ἐειπάρθενε, ἡ τόν Σωτῆρα Χριστόν, τῷ κόσμῳ κυήσασα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡμᾶς ἐκλυτρούμενον, ρῦσαι με τῆς μανίας, τοῦ δολίου Βελίαρστησόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, μελλούσης κατακρίσεως.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τόν Συνάναρχον Λόγον.

Oβλαστός τῆς Κονίτσης καὶ θεῖον καύχημα, Βραχωρίου τό κλέος καὶ σεμνολόγημα, Ἰωάννης δικλεινός ἀνευφημείσθω μοι· ὅτι τίνη πλάνην τοῦ ἔχθροῦ, καταισχύνας ἐμφανῶς, ἀγῶσι τοῦ μαρτυρίου, Χριστῷ ἀπαύστως πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Oτῶν δικών Δεσπότης δι' ἀγαθότητα, προσλαβών ἔξ αἱράτων σου τό ἡμέτερον, πρός τήν πρώτην καλλινήν ἡμᾶς ἀνήγαγε, καὶ προστάτιν ἀψευδῆ, καὶ βοήθειαν θερμήν, τοῦ κόσμου σε Θεοτόκε, ἀνέδειξε λυτρουμένην, πάσης ἀνάγκης τούς ὑμνοῦντάς σε.

Tό α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἥχου καὶ τό Προκείμενον.

Δίκαιος ως φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ώσεί κέδρος...

Σπίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τό του Ἀγ. Γεωργίου.

ΟΝ'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. 6'.

Στίχ. Ἔλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου...

Tόν μαργαρίτην τῆς ζωῆς, ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς πλουτήσας, τήν πενίāν τῆς πλάνης ἔλιπες, καὶ τῆς ματαίας ἀναστροφῆς ἀπέστης, Ἰωάννη θεοφρον· ὅλον γάρ τόν νοῦν Χριστῷ ἀνέθου, καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης γενόμενος, ἀθλητικόν ἥνυσας δίδυλον, ἀνενδότῳ φρονήματι. Καὶ νῦν τῆς ἄνω δόξης κατατρυφῶν, πρέσβευε ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Εἴτα οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγίου, φέρων τήνδε ἀκροστιχίδα:

Τοῦ Ἰωάννου ἄδω τούς ἀθλους.

Γερασίμου».

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ἀνοίξω τό στόμα μου.

Tόν νοῦν μου καταύγασον, ταῖς πρός Θεόν ἰκεσίαις σου, καὶ λόγον μοι δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τούς ἀγῶνάς σου, παμμάκαρ Ἰωάννη, δι' ὃν καταβέβληκας, ἔχθρόν τόν δόλιον.

Oνοῦς σου τῆς χάριτος, τό θεῖον φῶς εἰσδεξάμενος, τῆς πλάνης κατέλιπε, νύκτα καχέσπερον ἐνθεν "Αγιε, υἱός φωτός ἐδείχθης, καὶ σκότους τόν ἄρχοντα, κατετραυμάτισας.

Υπέρτερος γέγονας, δελεασμάτων τοῦ ὄφεως, ψυχῆς σου τήν ἔφεσιν, ἔχων πρός Κύριον, παρ' οὓς "Ἄγιε, ἵσχύν λαμβάνων θείαν, σαρκός τήν ἀσθένειαν, πᾶσαν ἀπέρριψας.

Θεοτοκίον.

Ιλύος με λύτρωσαι, παθῶν Ἀγνή τῶν θλιβόντων με, καὶ γνώμην θεόφρονα, καὶ λογισμόν εὔσταθῆ, ἀεὶ δίδου μοι, ἵνα ἐν μετανοίᾳ, ζωῆς τό ύπόλοιπον, ἀνύσω "Αχραντε.

·Ωδή γ'. Τούς σούς ἴμνολόγους.

Ως ἄστρον νεόφωτον ἔφάνης ἐκ σκότους ἀγνοίας προελθών, τῇ Ἐκκλησίᾳ "Ἄγιε, καὶ ταύτην κατελάμπρυνας, ἀκτῖσι τῶν καμάτων σου, ώς Ἀθλητής ἐνθεώτατος.

Αγίων Μαρτύρων τούς ἀγῶνας, τῶν πάλαι ζηλώσας νουνεχῶς, μαρτυρικῶς ἥγωνισαι, κατά τοῦ πολεμήτορος, ὃ Ἰωάννη ἔνδοξε, καὶ ἐπαξίως δεδόξασαι.

Νικήσας ἔχθροῦ τάς μεθοδείας, δυνάμει τῇ θείᾳ κρατυνθείς, ἐνήθλησας στερρότατα, ὃ Ἰωάννη ἔνδοξε, καὶ ἥσχυνας τόν δράκοντα, δμολογίᾳ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Nεκρώσας ὁ δόλιός με ὅφις, κακίστη Παρθένε συμβουλῆ χαιρει τῇ ἀπωλείᾳ μου, ἀλλά σύ με εξέγειρον, ἐξ ὑπνου ματαιότητος, πρός ἐργασίαν τοῦ κρείττονος.

Κάθισμα. Ἡχος δ'. Ὁ ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Oὐκ ἐπτοήθης τόν θυμόν τῶν τυράννων, οὐ κατεκλάσθης δωρεῶν χορηγίᾳ, ἀλλ' ἀπτοήτῳ στόματι ἐκραύγαζες· Οὐκ ἀρνοῦμαι ἄνομοι, τόν Χριστόν μου καὶ Πλάστην· ὅθεν καὶ ὑπέκλινας, τόν αὐχένα τῷ ξίφει, καὶ νικηφόρος ὥφθης Ἀθλητής, ὁ Ἰωάννη, τοῦ πάντων Δεσπόζοντος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα λαβών ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἵματων, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητής καὶ Δεσπότης, πρός τήν ἀρχαὶαν δόξαν ἐπανήγαγεν, ἐκ τῆς πάλαι πτώσεως, τούς Αγνήν Θεοτόκον, Κόρη σε δοξάζοντας, καὶ ὑμνοῦντας ἀπαύστως, τό ὑπέρ νοῦν μυστήριον Ἀγνή, τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ θείας κυήσεως.

Ωδή δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Oλικῶς σου τήν καρδίαν, ἀνατείνων πρός Κύριον, μάκαρ Ἰωάννη, πάντων τῶν φθαρτῶν κατεφρόνησας, πρός ἀφθαρσίαν θεόφρον ἐπειγόμενος, ἡς καὶ ἔτυχες, καλῶς τελέσας τόν δρόμον σου.

Υπεράνω τῶν ἐν κόσμῳ, ἐγνωρίσθης μακάριε, ὅτε εἰσεδέξω, τῆς θεογνωσίας τήν ἔλλαμψιν, καὶ μαρτυρίου πρός πάλην προσεχώρησας, δυναμούμενος, τῇ παντευχίᾳ τῆς χάριτος.

Αλγηδόνας καὶ καθείρξεις, ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας, μή εἰς νοῦν λαμβάνων, ἥνυσας στερρῶς τόν ἄγῶνά σου, καὶ Ἀθλητῶν Ἰωάννη ἴσοστάσιος, ἔχρημάτισας, φωτός ἀρρήτου πληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Δόξαν σου τήν ὑπέρ λόγον, καὶ τήν χάριν τήν ἄφθονον, καὶ τά μεγαλεῖα, τῆς ὑπερφυοῦς σου λαμπρότητος, ὑμνολογοῦμεν Παρθένε καὶ θοῦμέν σοι· Χαῖρε Δέσποινα, παντός τοῦ κόσμου προσφύγιον.

΄Ωδή ε΄. Έξεστη τά σύμπαντα.

Ως πλοῦτον οὐρανίον, τά Ἱερά σου λείψανα, ἡ Προυσιωτίσσης θεία Μάνδρα, καταπλουτοῦσα ἀνεύσει κρίττονι, πάλαι κεκρυμμένα ἐν αὐτῇ, Ἰωάννη εὗρατο, ἀνυμνεῖ τούς ἄγῶνάς σου.

Τοῖς ἄθλοις ἐφάμιλλος, καὶ δόξῃ ἴσοστάσιος, ὕφθης τῶν κλεινῶν πάλαι Μαρτύρων, ὡς ἐναθλήσας ὑπέρ Χριστοῦ ἀνδρικῶς, μεθ' ὃν Ἰωάννη ἐκτενῶς πρέσβευε δεόμεθα, ἡμῖν δοῦναι συγχώρησιν.

Οὐδόλως κατέπτηξας, Ἀγαρηνῶν την ἔφοδον, οὔτε τοῦ Βελίαρ τήν μανίαν, Χριστοῦ τήν κλῆσιν δομολογῶν εὐθαρσῶς, καὶ ἀποτμηθείς τήν κεφαλήν, ρείθροις τῶν αἵμάτων σου, τήν ἀπάτην κατέκλυσας.

Θεοτοκίον.

Υψίστου ἀνάκτορον, καὶ φωτοφόρη σκήνωμα, ὥφθης ὑπέρ λόγον Θεοτόκε, τοῦ προελθόντος ἐκ τῶν αἵμάτων σου· ὅθεν κάμέ ἔργασαι Ἀγνή, οἶκον θείας χάριτος, διά βίου σεμνότητος.

Ωδὴ στ'. Τήν θείαν ταύτην.

Σαρκός σου Μάρτυς ἡλόγησας, σφοδρῶς αἰκιζομένης ταῖς μάστιξιν· ὅθεν πρός ἄπονον, ζωήν καὶ δόξαν οὐράνιον, παμμάκαρ Ἰωάννη, χαίρων ἀνέδραμες.

Αγαλλιᾶται τῇ δόξῃ σου, ἡ Κόνιτσα ἡ σέ γαλουχῆσασα, καὶ τήν ἀγίαν σου, μνήμην τελοῦσα γεραίρει σου, παμμάκαρ Ἰωάννη, τήν θείαν ἄθλησιν.

Θεῖόν σε κέκτηται καύχημα, ἡ πόλις Βραχωρίου μακάριε, ἐν ᾧ τό αἷμά σου, ὑπέρ Χριστοῦ χαίρων κέχυκας, καὶ ἄγει Ἰωάννη, λαμπρῶς τήν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὥφθης ἐπτάφωτος, τεκοῦσα τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα, σαρκός παχύτητι, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα· διό τοῦ σκοτασμοῦ με, παθῶν ἀπάλλαξον.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, τοῦ Βραχωρίου ἡ πόλις, σύν Κονίτσῃ Ἀγιε, τήν φωτοφόρον δου μνήμην γόνος γάρ, τῆς μέν ὑπάρχεις καὶ θεῖον γέρας, καύχημα,

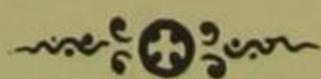
τῆς δέ ώς ταύτην καθαγιάσας, τῶν αἵμάτων σου τοῖς
ρείθροις, ὦ Ἰωάννη Μαρτύρων σύσκηνε.

•Ο Οἶκος.

Eκ δυσώδους ριζουχίας ἐκβλαστήσας, ώς φυτόν
μέλλον τά κρείττονα ἀνθῆσαι, τῆς ἀπάτης ἀπεβά-
λου τά ράκη, καὶ τῆς θεογνωσίας ἡμφιάσω τόν ὑπέρ-
λαμπρὸν χιτῶνα, βεβαμμένον τῷ αἷματι, τοῦ ὑπέρ ἡμῶν
ἔκουσίως τυθέντος, ώς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου,
Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, Ἰωάννη παμμακάριστε φόνον καὶ
ὅλη διανοίᾳ ἀκολουθήσας, σεαυτόν ἡρνήσω, καὶ τῷ
θείῳ θελήματι ὀλοσχερῶς τόν νοῦν καθυπέταξας· καὶ
ὑπεράνω τῶν ἐν κόσμῳ γεγονώς, Αγαρηνῶν τό θράσος
οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλ' ἀτρέπτῳ καρδίᾳ, μαρτυρικόν
ὑπῆλθες στάδιον, καὶ νομίμως κατά τῆς πλάνης ἥγωνι-
σαι· καὶ αἵμάτων ρείθροις τήν Ἐκκλησίαν ἀρδεύσας,
τόν Χριστόν ἐδόξασας, ὦ Ἰωάννη Μαρτύρων σύσκηνε.

Συναξάριον.

Tῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου
Νεομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐκ Κονίτσης τῆς
Ἡπείρου καταγομένου, καὶ ἐν Βραχωρίῳ (Ἀγρινίῳ)
τῆς Αἰτωλίας ἀθλήσαντος ἐν ᾧτι 1814.

Στίχοι

Ρίζης δυσώδους ἐκφυείς Ἰωάννη
 Ἀθλήσεως ἥνεγκας καρπούς ἡδίστους.
 Εἰκάδι τριτάτη δειρήν Ἰωάννου κέρσαν ἀπηνῶς.

Οοὗτος ἦν ἐκ Κονίτσης, κωμοπόλεως τῆς Ἡπείρου, γεννηθείς ἐξ Ὀθωμανῶν γονέων, παρ' ὅν καὶ ἀνετράφη τῇ ἴδιᾳ πλάνῃ, καταλεγείς τῷ τάγματι τῷ λεγομένῳ τῶν Δερβισῶν παρά τοῦ πατρός αὐτοῦ, ὃντος Δερβίσου. Εἰκοσαετής γεγονώς, ἔτη βίον σεμνόν τοῖς χριστιανικοῖς νεύων ἥθεσι καὶ τρόποις ἐν πολλῇ συνέσει καὶ μετ' οὐ πολύ, ἀφείς τὴν οἰκαίαν πλάνην, προσῆλθε τῷ φωτί τῆς θεογνωσίας, πεπιστευκὼς Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ ἀναγεννηθείς διά τοῦ θείου βαπτίσματος ἐν τῇ νήσῳ Ἰθάκῃ, ἔλαβε τό ὄνομα Ἰωάννης.

Ἐπανελθών ἐν Ξηρομέρῳ καὶ ἐν τινὶ ἐκεῖσε χωρίῳ παροικήσας, φῆ κλῆσις Μαχαλάς, ἐνυμφεύθη σεμνήν τινα νέαν, μεθ' ἣς ἔζη βίον θεοφιλῆ καὶ χριστιανικόν. Μαθόντες οἱ προσήκοντες αὐτῷ, ὅτι ἐγένετο Χριστιανός, εύρόντες τοῦτον παντοίοις ἔχρησαντο τρόποις, ἵνα μεταστήσωσι τῇ προτέρᾳ πλάνῃ. Παραστήσαντες τοῦτον τῷ ἐν Βραχωρίῳ κριτῇ τῶν Ἀγαρηνῶν, διμολογήσαντα διατορώς καὶ ἐν πολλῇ παρρησίᾳ τὴν εἰς Χριστόν ἀμετάθετον αὐτοῦ πίστιν καὶ μή ὑπενδόντα ἀπειλαῖς καὶ ἐπαγγελίαις κατείρκταις καὶ πλείσταις τιμωρίαις καὶ κολάσεσιν, ἀπέτεμον τὴν τιμίαν αὐτοῦ κεφαλήν τῇ κγ'. μηνός Σεπτεμβρίου, ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτη τῆς ἑβδομάδος, τοῦ σωτηρίου ἔτους 1814. Τό δέ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ριφθέν οὐ μακράν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἅγιου Δημητρίου ἐτάφη παρά τινων εὐλαβῶν ἐν τινὶ ἀγρῷ, ὃν οἱ Βραχωρῖται ἔκτοτε τιμῶσιν. Ἐν ἔτει δέ 1974 εὑρέθησαν τά ιερά αὐτοῦ λείψανα ἐν τῇ ιερᾷ τῆς Προυσιωτίσσης Μονῇ, ἀποκρυβέντα πάλαι ἐκεῖσε, μετά τὴν ἐκ τάφου ἀνακομιδήν.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
 καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

'Ωδή ζ'. Οὐκ ἐλάταρευσαν.

Οὐκ ἐπτόησαι, βασάνων τό ἐπίπονον, γνώμῃ θεόφρονι, δμολογῶν τόν Χριστόν, καὶ ἄτρεπτος ἔστηκας, ξίφει τῷ τέμνοντι· ὅθεν μέτοχος, τῆς ὑπέρ νοῦν λαμπρότητος, Ἰωάννη ἀνεδείχθης.

Υμνοις "Ἄγιε, οι Βραχωρῖται μέλπουσι, τά σά παλαίσματα, καὶ πρός Χριστόν σε θερμόν, μεσίτην προβάλλοντες, ἀναβοῶσί σοι· Ἀεί πρέσβευε, πάσης ἀνάγκης ρύεσθαι, ἡμᾶς Μάρτυς Ἰωάννη.

Σέ ἡ Κόνιτσα, ὑμνολογοῦσα "Ἄγιε, ἦσε βλαστήσασα, από ψυχῆς σοι βοῶ· Δειγόν περιστάσεων, φύλαττε ἄτρωτον, τήν πατρίδα σου, προστρέχουσαν τῇ σκέπῃ σου, Ἰωάννη Νεομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Γνώμην δίδου μοι, εύθειαν καὶ διάνοιαν, ἀεί τά μένοντα, ἐπιποθοῦσαν θερμῶς καὶ πάσης φαυλότητας, τῷ πολεμήτορος, τήν καρδίαν μου, ἀμόλυντον καὶ ἄτρωτον, διατήρει Θεοτόκε.

'Ωδή η'. Παιδας εὐαγεῖς.

Ετεμες τῆς πλάνης τήν ἀπάτην, τμηθείς σου τήν κεφαλήν στερρῷ φρονήματι, καὶ πρός ὑπερκόσμια, ἔδραμες σκηνώματα, μαρτυρικῇ λαμπόμενος δόξῃ καὶ χάριτι, ως Μάρτυς ἀληθής τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων, δμότροπος ἐν πᾶσι.

Pείθροις τῶν χυθέντων σου αἵμάτων, τήν πόλιν τοῦ Βραχωρίψ μάκαρ ἥρευσας· ἐνθεν ταῖς πρεσβείαις σου, γλυκασμόν χρηστότητος, τῆς θεϊκῆς ἑκάστοτε καρποῦται "Ἄγιε· διό καὶ τήν ἀγίαν σου μνήμην, ἄγει Ἰωάννη, Χριστόν δοξολογοῦσα.

Aφθαρτον διάδημα ἐδέξω, τελέσας σου τόν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, ἐκ χειρός μακάριε, τοῦ σέ μεγαλύνοντος, καὶ τό σεπτόν σου λείψανον ἐν εὐλαβείᾳ πολλῆ, ταφέν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἰωάννη, Βραχωρίταις νέμει, ἀγιασμόν καὶ χάριν.

Θεοτοκίον

Sάρκα προσλαβών ἀναλλοιώτως, Παρθένε ὁ Ὑπερούσιος καὶ Κύριος, ἐκ τῶν σῶν Πανάχραντε, αἵμάτων δι' ἔλεος, βροτῶν τήν φύσιν ὕψωσε καὶ ἐθεούργησε, νεκρώσας τόν νεκρώσαντα πάλαι, δόλῳ καὶ ἀπάτῃ, τοὺς ἡμῶν γενάρχας.

΄Ωδὴ θ΄. "Απας γηγενής.

Iσχυσας σοφέ, δυνάμει τῇ ἄνωθεν ἐνδυναμούμενος, καθελεῖν τόν δράκοντα, καὶ τόν ἀγῶνα τόν τῆς ἀθλήσεως, τόν μέγαν τε καὶ κάλλιστον ἀνῦσαι "Ἄγιε· διά τοῦτο, Ἰωάννη ἐνδοξε, εὐκληρίας μεγίστης ἡξίωσαι.

Mνήμην τήν σεπτήν, τῆς σῆς ἑορτάζομεν, θείας ἀθλήσεως, Ἰωάννη "Ἄγιε, καὶ τά σεπτά σου τιμῶμεν λείψανα, ἢ η Μονή κατέχουσα Προυσιωτίσσης

θοῦ· Νεομάρτυς, πάντας τούς τιμῶντάς σε, περιφρούρει καί ρύου ἐκ θλίψεων.

Ορμον γαληνόν, κατέλαβες "Αγιε, ζωῆς τῆς κρείττονος, καί τῆς ὑπέρ ἔννοιαν, κατηξιώθης ἀγαλλιάσεως· διό σκέπε τήν Κόνιτσαν καί τό Ἀγρίονιον, Ἰωάννη, πάσης περιστάσεως, παρρησίαν· ώς ἔχων πρός Κύριον.

Θεοτοκίον.

Υψιστον Θεόν, δι' ἄφατον ἔλεος κυροφρήσασα,
σάρκα προσλαβόμενον, ἐκ τῶν ἀχράντων Ἀγνή αίμάτων σου, ἐκ λάκκου ματαιότητος τόν νοῦν μου ὕψωσον, πρός ἀγάπην, τοῦ ἐκ σου ἐκλάμψαντος, Θεοτόκε ἡμῶν ἡ βοήθεια.

Ἐξαποστειλάδιον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Αγάπη τῇ τοῦ Κτίστου σου, ὑπῆλθες τό μαρτύριον,
ἀκαταπλήκτῳ καρδίᾳ, καί ἥσχυνας τήν ἀπάτην·
διό τῆς τῶν Μαρτύρων σε, ἥξισε λαμπρότητος, ὃ
Ἰωάννη ἔνδοξε, ὁ προσδεχθείς σου τούς πόνους, Χριστός ὁ πάντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον.

Μαρία Ἀειπάρθενε, Χριστιανῶν προσφύγιον, τόν
σόν Υἱόν καί Δεσπότην, καί Βασιλέα τῶν ὅλων,
απαύστως καθικέτευε, δοῦναι πταισμάτων ἄφεσιν, καί
τῶν παθῶν τήν ἴασιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε Κόρη, ώς
ἀληθῆ Θεοτόκον.

Εἰς τούς Αἴνους

**Ίστωμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τά ἔξης
Προσόμοια.**

Ὕχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυρς τοῦ Χριστοῦ πίστιν τήν ἀμώμητον, ἐν τῇ ψυχῇ σου δεξάμενος, καλῶς ἡγώνισαι, κατά τῆς ἀπάτης, πόνοις τῆς ἀθλήσεως· διό μέτερκοσμίων βραβείων σε, Χριστός ἤξιστεν, Ἰωάννη ὅν ἰκέτευε, ὑπέρ πάντων, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Εκ ρίζης δυσώδους Ἀθλητά, ως ἄνθος ἀμάραντον, ώς ἀληθῶς ἀνεβλάστησας, καὶ τῶν ἀγώνων σου, θείᾳ εὐωδίᾳ, τάς καρδίας εὑφρανας, τῶν πίστει Ἰωάννη τιμώντων σε, ώς Νεομάρτυρα, τοῦ Σωτῆρος ἐνθεώτατον· ὅν δυσώπαι, δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

ΗΚόνιτσα χαίρει καὶ σκιρτᾶ, Ἰωάννη ἔνδοξε, μαρτυρικῇ σου λαμπρότητι, καὶ τήν ἀγίαν σου, μνήμην ἑορτάζει, πόθῳ ἐκβοῶσά σοι· Ὡς ἔχων παρησίαν πρός Κύριον, ἀεί ἰκέτευε, Νεομάρτυρς τῇ πατρίδι σου, καταπέμψαι, εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Χορεύει ἡ πόλις μυστικῶς, Βραχωρίου σήμερον, ἐπιτελοῦσα τήν μνήμην σου, φόδαις καὶ ἄσμασιν, ἐν ἥ τόν ἀγῶνα, τόν καλόν ἐτέλεσας, ἥ δίδου Ἰωάννη πρεσβείαις σου, χάριν καὶ ἔλεος, οὐρανόθεν ἐκλυτρούμενος, ἀπό πάσης, ταύτην περιστάσεως.

Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

Τῆς ἀληθείας τό φῶς, ἐπιλάμψαν τῇ ψυχῇ σου, ἡμεροφαῆ σε ἀστέρα ἔδειξεν, Ἰωάννη μακάριε· λύχνος γάρ τοῖς ποσί σου, κατά Δαβίδ ὁ θεῖος νόμος γέγονε, καὶ τήν ὁδόν τοῦ μαρτυρίου, ἀπροσκόπτως διέβης, πάντα τοῦ ἔχθροῦ, ὑποσκελίσας τά σκάνδαλα· ὅθεν τῆς ἄνω δόξης, κοινωνός ἐγένου, τόν καρπόν τῆς ζωῆς δρεπόμενος, καὶ σύν Ἀγίοις Μάρτυσιν, οἵα Μάρτυς εὐκλεής, ἐν μετοχῇ θεούμενος· μεθ' ὃν πρέσβευς δεόμεθα, τῷ πάντων Σωτῆρι, ὑπέρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σου τήν θείαν ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοί κατά χρέος, τήν πόλιν τήν ἄσειστον, τό τεῖχος τό ἄρρηκτον, τήν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά τυπικά, οἱ Μακαρισμοί καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ'. καὶ στ'. φδή. Ἀπόστολον ζήτει τῇ αξίᾳ. Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Xαίροις τῆς Κονίτσης θεῖος βλαστός, καὶ τοῦ
Ἀγρινίου, ὁ προστάτης καὶ ἀρωγός χαίροις
Ιωάννη, Κυρίου Νεομάρτυρος, ὁ ἄφεσιν πταισμάτων,
ἡμῖν αἰτούμενος.

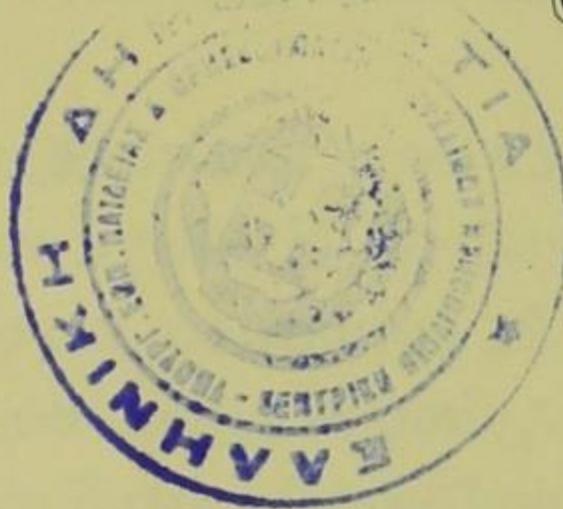
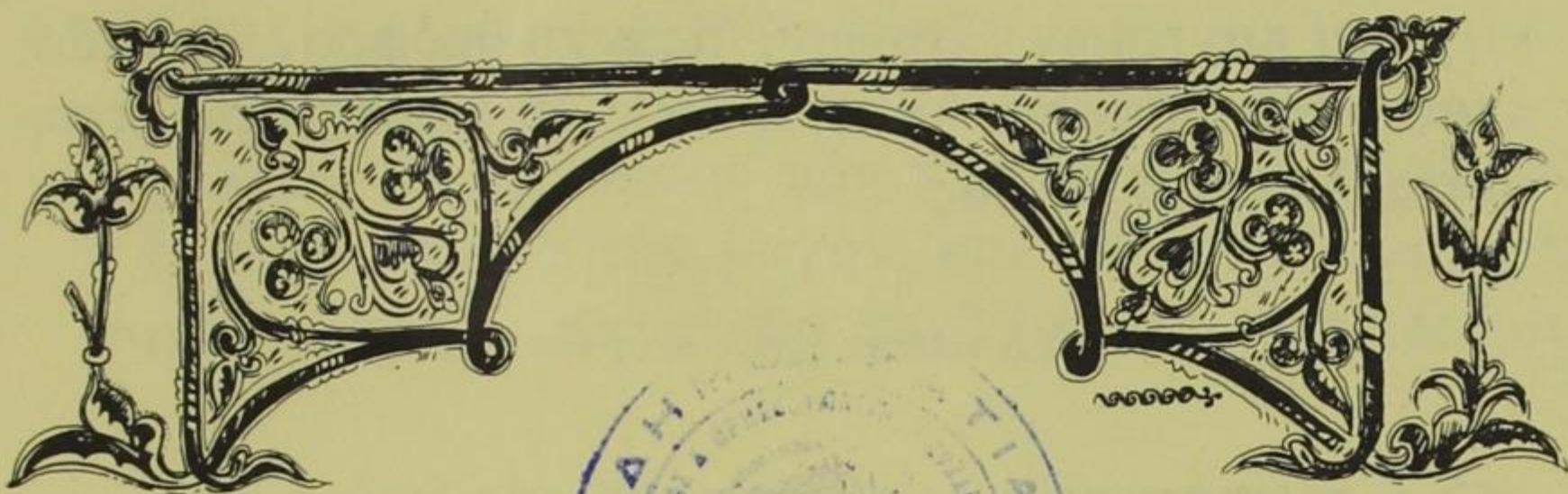
Δίστιχον.

**Ίωάννη ἄνωθεν χάριν μοι δίδου
Γερασίμῳ μέλψαντι τήν ἀθλησίν σου**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονίτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΙΩΑΝΝΗΝ

ΤΟΝ ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΝ ΒΡΑΧΩΡΙΩ
ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΑ

ΠΟΙΗΜΑ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Εύλογήσαντος τοῦ Ἱερέως

τό Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὁ τό Θεός Κύριος ὥς
συνήθως, καί τά ἔξῆς:
Ἄχος δ'. Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως Νεομάρτυς ἀληθής τοῦ Σωτῆρος, καί κοινωνός
τῆς ὑπέρ νοῦν εὐφροσύνης, ὑπέρ ἡμῶν ἵκέτευε
ἔκαστοτε, πάσης ἡμᾶς ρύεσθαι, προσβολῆς καί ἀνάγ-

κης, καὶ παντοίων θλίψεων, Ἰωάννη θεόφρον, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν λαβεῖν, τούς τῇ σεπτῇ σου, πρεσβείᾳ προστρέχοντας.

Δόξα. Τό αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτέ Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δέ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστόμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

‘Ο Ν’. καὶ ὁ Κανών, οὐ ἡ ἀχροοστιχίς:

«Χάριν πιστοῖς Ἰωάννη αἴτει.

Γεοργίμου».

‘Ωδὴ α’. Ἡχος πλ. δ’. ‘Υγράν διοδεύσας.

Xαράνθιμīν αἴτει τήν ἀληθῆ, καὶ λύσιν πταισμάτων, καὶ τῆς λύπης ἀπαλλαγῆν, τοῖς πίστει παμμάκαρ Ἰωάννη, τῇ πρός Χριστόν ἰκεσίᾳ σου σπεύδουσιν.

Aθλήσας νομίμως ὑπέρ Χριστοῦ, πάσης ἀνομίας, καὶ κινδύνων παντοδαπῶν, ἀπήμονας τήρει Νεομάρτυς, τούς τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ προστρέχοντας.

Pαντίσματι Μάρτυς τῶν Ἱερῶν, αἵμάτων σου σθέσον, παθημάτων πυρκαϊάν, ἥμῶν Ἰωάννη Ἀθλοφόρε, τόν Ζωοδότην ἥμīν ἵλεούμενος.

Θεοτοκίον.

I λύος με λύτρωσαι τῶν παθῶν, ἡ τῆς ἀπαθείας,
ἡμῖν τέξασα τήν πηγήν, καί κάθαρον Κόρη τήν
ψυχήν μου, τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Υἱοῦ σου τοῖς νάμασι.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψιδος.

Nέος ὕφθης ὅπλίτης, πλάνης λιπών σύνδεσμον,
τοῦ Παμβασιλέως τῆς δόξης, ἀθλῆσας ἄριστα·
ὅθεν με σύνδησον, τούτου τῇ θείᾳ ἀγάπῃ, Ἰωάννη ἔν-
δοξε, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Pλήρης ὁν Ἰωάγνη, τῆς θεϊκῆς χάριτος, οἷα Νεο-
μάρτυς Κυρίου, πλήρωσον δέομαι, φωτός τοῦ
κρείττονος, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, καί πόρρω
ἀπέλασον, σκότους τόν ἄρχοντα.

Iλασμόν τῶν πταισμάτων, καί τῶν παθῶν ἴασιν,
αἴτει Ἰωάννη τρισμάκαρ, τοῖς καταφεύγουσι, τῇ
ἀντιλήψει σου, καί τόν Σωτῆρα δυσώπει, τῆς μελλού-
σης κρίσεως, ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Sαρκωθείς ἀπορρήτως, ὁ τοῦ παντός αἴτιος, ἐκ τῶν
σῶν ἀχράντων αἵμάτων Θεοχαρίτωτε, πύλην σε
ἔδειξε, πρός ἀσφαλῆ σωτηρίαν, ἄγουσταν Πανάμωμε,
τούς σέ δοξάζοντας.

Διάσωσον ταῖς πρός Θεόν ἰκεσίαις σου Ἰωάννη, τούς τῇ σκέπῃ τῶν πρεσβειῶν σου προστρέχοντας, δυσχερειῶν τῶν ἐν βίῳ καὶ πάσης βλάβης.

Ἐπίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ...

Αἴτησις, καὶ τό Κάθισμα.

Ὕχος 6'. Πρεσβεία Θεῷ.

Xριστῷ τῷ Θεῷ, ὦ Ἰωάννη πρέσβευε, διδόνατο μήν, πταισμάτων τήν συγχώρησιν, καὶ παθῶν ἐκλύτρωσιν, καὶ εἰρήνης ἀτρέπτου τάς χάριτας, καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς μετασχεῖν, τούς μέλποντας Μάρτυς τήν σήν ἄθλησιν.

Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Tοῦ ἔχθροῦ τά βουλεύματα, τά μανιωδῶς ἀεί τεκταινόμενα, καθ' ἡμῶν Μάρτυς κατάργησον, ταῖς πρός τόν Σωτῆρα ἰκεσίαις σου.

Oἱ τῇ θείᾳ Εἰκόνι σου, πίστει προσιόντες χάριν λαμβάνουσιν, Ἰωάννη μεγαλύνοντες, τόν σέ ἐν τοῖς ἄθλοις ἐνισχύσαντα.

Iνα θείας χρηστότητος, θείων διαδόσεως μετασχοίημεν, Ἰωάννη καθικέτευε, τοῦ ἐλέους ἄβυσσον τόν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀξίωσον, τούς τῇ σῇ προστρέχοντας ἀγαθότητι, Θεοτόκε, Ἀειπάρθενε, ἡ Χριστόν τεκοῦσα κόσμον σώζοντα.

΄Ωδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ιθυνον ἡμῶν, τὴν ζωὴν ταῖς ἰκεσίαις σου, πρός λιμένα ἐντολῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννη ταραχώδους ἐκ συγχύσεως.

Ως θεῖον βλαστόν, μακαρίζει σε ἡ Κόνιτσα· ἦν θερμαῖς σου μεσιτείαις πρός Χριστόν, Ἰωάννη πάσης θλίψεως ἀπάλλαττε.

Ανωθεν ἀεί, Βραχωρίου πόλει πάρεχε, εὐλογίαν καί εἰρήνην εὔσταθη, Ἰωάννη ἦν ἡγίασας τοῖς ἀθλοῖς σου.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ τοῦ Θεοῦ, τῆς σαρκός μου καθυπόταξον, τάς κινήσεις Θεοτόκε δυσωπῶ, καί εἰρήνευσον ψυχῆς μου τὴν κατάστασιν.

΄Ωδή στ΄. Τὴν δέησιν.

Νεκρώσας, τὸν εύρετήν της κακίας, προσελθών ἀπό ψυχῆς τῷ Σωτῆρι, καί ὑπέρ τούτου ἀθλήσας ἀνδρείως, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, πρός μετανοίας τάς ὁδούς, Ἰωάννη ἐξέγειρον δέομαι.

Ηπόλις, τοῦ Βραχωρίου τιμῆ σε, ὡς προστάτην καὶ ἀγλαῖσμα θεῖον, πλέον δέ ταύτης ἡ Κόνιτσα χαίρει, ἡ σή πατρίς Ἰωάννη μακάριε, αἷς εὐλογίαν ἐκ Θεοῦ, καὶ εἰρήνην ἔξαίτει καὶ ἔλεος.

Αἵμάτων, τοῖς σταλαγμοῖς κατασθέσας, Ἰωάννη τῆς κακίας τήν φλόγα, τόν τῆς ψυχῆς μου πυρσόν ἀμελείᾳ, ἥδη σθεσθέντα ὑπάναψον δέομαι, ἔργων ἀγίων τῷ φωτί, ἵνα σκότους ρυσθῶ παραβάσεων.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος, καὶ τήν κάκωσιν τοῦ σώμαος Κόρη, ἡ τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου τεκοῦσα, τόν τήν ἀρχαίαν πληγήν ἰασάμενον, καὶ δίδου μοι εὐθυπορεῖν, πρὸς ὅδούς τάς εὐθείας καὶ σῶσόν με.

Διάσωσον ταῦς πρός Θεόν ἴκεσίαις σου Ἰωάννη, τούς τῇ σκέπῃ τῶν πρεσβειῶν σου προστρέχοντας, δυσχερειῶν τῶν ἐν βίῳ καὶ πάσης βλάβης.

Αχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τό Κοντάκον.

Ὕχος 6'. Τοῖς τῶν αἵμάτων σου ρείθροις.

Μαρτυρικῇ παρρησίᾳ πρός Κύριον, ὡς Νεομάρτυς Χριστοῦ ἀξιάγαστος, κινδύνων παντοίων καὶ θλίψεων, καὶ ὁδυνῶν ἀνωτέρους διάσωζε, τούς σέ Ἰωάννη γεραίροντας.

Προκείμενον.

Δίκαιος ως φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ώσεί κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ...

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

Εἰπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γάρ ἐφ' ὑμᾶς τάς χεῖρας ἀυτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγάς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός μου. Ἀποβήσεται δέ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τάς καρδίας ὑμῶν, μή προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γάρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἢ οὐ δυνήσονται ἀντεπεῖν οὐδέ ἀντιστῆναι πάντες οἱ αντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθῆσεσθε δέ καὶ ὑπό γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διά τό ὄνομά μου· καὶ θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μή ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου... ..

Προσόμοιον.

Ὕχος πλ. 6'. "Ολην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου.

Πλάνης τήν σκοτόμαιναν, καταλιπών θείω πόθῳ,
ἀνδρικῶς ἐνήθλησας, ὑπέρ τοῦ Παντάνακτος
θερμῷ ἔρωτι, καὶ ζωῆς κρείττονος, κατηξιωμένος,
Νεομάρτυς ἀξιάγαστε, ἀπαύστως πρέσβευε, πάσης

συμφορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ πάσης περιστάσεως, καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος, ἀτρώτους τηρεῖσθαι, τούς μέλποντας τήν ἄθλησιν τήν σήν, δι' ἣς Χριστόν ἐμεγάλυνας, τόν σέ θαυμαστώσαντα.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

΄Ωδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Tῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ώς νικήσας τόν ὄφιν Μάρτυς τετίμησαι· διό κάμέ νικῆσαι, τήν πλάνην τοῦ Βελίαρ, Ἰωάννη ἐνίσχυσον, καὶ ἐναρέτως Χριστῷ λατρεῦσαι μέχρι τέλους.

Eντολῶν τοῦ Σωτῆρος, χειρογεῖν Ἰωάννη χάριν τήν ἄφθονον, ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, ἐνίσχυσον λιταῖς σου, τούς ἐν πίστει προσπίπτοντας, τῇ θήκῃ τῇ Ἱερᾶ, τῶν θείων σὸν λειψάνων.

Iδε Μάρτυς ὑψόθεν, τούς τῇ θείᾳ Εἰκόνι καὶ τοῖς λειψάνοις σου, προσπίπτοντας καὶ πλήρου, αὐτῶν ἐν συμπαθείᾳ, τάς αἰτήσες μακάριε, ώς παρησίαν πολλήν, πρός τόν Σωτῆρα ἔχων.

Θεοτοκίον.

Gνούς τόν δόλον τοῦ πλάνου, ἐξ αὐτοῦ Θεοτόκε οὐκ ἀπεπήδησα, ἀλλ' ἄφρονι καρδίᾳ, αὐτῷ κατεδουλώθην, σύ οὖν Κόρη μέ λύτρωσαι, τῆς τυραννίδος αὐτοῦ, τῆς ὀλεθριωτάτης.

΄Ωδή η΄. Τόν Βασιλέα.

E ὕρατο χάριν, Προυσιωτίσσης ἡ Μάνδρα, τῶν λειψάνων σου μαμμάκαρ τῇ εύρέσει, ἐξ ὧν ἡμῖν χάρις, ἀγιασμοῦ βλυστάνει.

P οῦν ἀμαρτίας, στῆσον ταῖς σαις ἰκεσίαις, κατα-
κλύζοντα ἀθλίως τήν ψυχήν μου, καὶ χαρίτων
ὅμβροις, κατάρδευσόν με Μάρτυς.

A θλων ἀγίων, λαβών τά ἔπαθλα Μάρτυς, πάσης
θλίψεως καὶ πάσης καχεξίας, ἀσινεῖς συντήρει,
τούς σέ ἀνευφημοῦντας.

Θεοτοκίον.

S ύ εἶ Παρθένε, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ προσφύ-
γιον τῶν σέ ύμνολογούντων· ὅθεν κάμε σκέπε,
τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἀπάτης.

΄Ωδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

I σχύῃ οὐρανίῳ, καθελών τόν ὄφιν, ἐκ τῆς αὐτοῦ
κακουργίας ἀπάλλαξον, ὦ Ἰωάννη τούς πόθῳ σε
μακαρίζοντας.

Mονάς τάς οὐρανίους, νῦν περιπολεύων, τούς ἐπί^{της}
γῆς σε τιμῶντας διάσωζε, ἐπηρειῶν δλεθρίων
Μάρτυς τοῦ ὄφεως.

Οδούς τάς σωτηρίους, νῦν ἡμᾶς βαδίζειν, ὃ
Ἰωάννη ὑψόθεν ἐνίσχυσον, ώς ἂν εἰσέλθωμεν
πόλιν εἰς τήν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Υψίστου χαῖρε Μῆτερ, Κεχαριτωμένη, χαῖρε Παρ-
θένε ἡμῶν καταφύγιον, καὶ σωτηρία τοῦ κόσμου
καὶ τεῖχος ἄσειστον.

Τό "Αξιον ἐστι, καὶ τά Μεγαλυνάρια.

Πλάνης διαρρήξας πάντα δεσμόν, τῷ Χριστῷ προ-
σῆλθες, Ἰωάννη ἀπό ψυχῆς, καὶ αὐτοῦ τό πάθος,
ἀθλητικῶς ζηλώσας, τῆς ἀνω βασιλείας, ὥφθης συμ-
μέτοχος.

Ανθος εὔωδέστατον καὶ τερπνόν, ἐκ ρίζης βλαστή-
σας, ἀκανθωδούς καὶ δυσσεβοῦς, τήν τῆς εὔσε-
βείας, ὅσμηγ ἔπνευσαν πᾶσιν ἀθλήσας Ἰωάννη,
στερρῷ φρονήματι.

Αθρύνεται Κόνιτσα εὔσεβῶς, βλαστόν κεκτη-
μένη, Ἰωάννη σε θαυμαστόν, ἥ ἀπαύστως δίδου,
ταῖς πρός Χριστόν λιταῖς σου, τῶν οἰκτιρμῶν τῶν
θείων, θεῖα δωρήματα.

Εν τῷ Βραχωρίῳ περιφανῶς, ὑπέρ τῆς ἀγάπης μαρ-
τυρήσας, τῆς τοῦ Χριστοῦ, δίδου Βραχωρίταις,
τῶν θείων πρεσβειῶν σου, παμμάκαρ Ἰωάννη, χάριν
τήν ἄφθονον.

Xαίροις τῶν Μαρτύρων ὁ κοινωνός, καὶ τῆς δυσ-
σεβείας, καθαιρέτης, ὁ ἵσχυρός χαίροις ὁ ἀρ-
τίως, ἡμῖν ἀποκαλύψας, τά λείψανά σου Μάρτυς, νεύ-
σει τῇ κρείττονι.

Eχων παρρησίαν πρός τόν Χριστόν, ώς αὐτοῦ
ὅπλίτης, Ἰωάννη νεοφανής, πρέσβευε ἀπαύστως,
παθῶν καὶ πικρῶν νόσων, λυτροῦσθαι τούς τιμῶντας,
τὴν θείαν μνήμην σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαι...

**Tó Τρισάγιον, τά συνήθη Τροπάρια, Ἐκτενής, καὶ
Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν φάλλομεν τό ἔξῆς.
Ὕχος 6'. Ὄτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

Kλῆσιν χαριτώνυμον πλουτῶν, Μάρτυς τοῦ Χρι-
στοῦ Ἰωάννη, ἀξιοθαύμαστε, χάριν ἡμῖν αἴτησαι,
καὶ θεῖον ἔλεος, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν, παρά τοῦ Σω-
τῆρος, καὶ σωμάτων τὴν ἴασιν, καὶ θεραπείαν ψυχῶν,
πᾶσι τοῖς προσπίπτουσι πόθῳ, καὶ ἀπό ψυχῆς αἰτου-
μένοις, τὴν σήν προστασίαν καὶ ἀντίληψιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...
Δίστιχον.

**Ἰωάννη αἴτησαι θείαν μοι χάριν
Γερασίμῳ σπεύδοντι τῇ σῇ πρεσβείᾳ.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΕΝ ΤΗ ΣΕΒΑΣΜΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΤΗ 4η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1974

ΤΑΥΤΗ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ

Τροπάρια Οκτώηχα ψαλλόμενα κατά τήν προσκύνησιν
τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων

Ἐποιήθησαν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει
ὑπό

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ **ΙΩΑΝΝΟΥ** ΤΟΥ ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ονέος οὗτος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής "Αγιος Ἰωάννης ἐγεννήθη ἐν τῇ κωμοπόλει Κονίτσῃ τῆς Ἡπείρου. Οἱ γονεῖς του ἦσαν Μουσουλμᾶνοι. Ὁ πατήρ του ἦτο Δερβίσης καὶ Σέχης τό ἀξίωμα. Γενόμενος εἰκοσαετής συνετάγη καὶ οὗτος εἰς τό τάγμα τῶν Δερβίσηδων καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἰωάννινα, ὅπου καὶ διέτριψεν ἰκανόν χρόνον.

Ἄναχωρήσας ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὴν κωμόπολιν τῆς Αίτωλίας Βραχώριον (νῦν Ἀγρίνιον) καὶ κατώκησεν εἰς ἀρχοντικόν οἴκημα λεγόμενον Μουσελίμ Σεράϊ. Ἐνταῦθα ἐτιμήθη μεγάλως παρά τοῦ ἔξουσιάζοντος τά μέρη ἐκεῖνα Ὁθωμανοῦ, ὅστις καὶ ἴδικόν του Δερβίσην ὠνόμασεν αὐτὸν διά τόν ἀπολαμβάνοντα μεγάλης τιμῆς παρ' αὐτοῦ πατέρα τοῦ νέου.

Διατρίβων ἐδῶ ἥρχισε νά ἀλλοιοῦται τήν καλήν ἀλλοίωσιν, νηστεύων, προσευχόμενος καὶ ζῶν ώς χριστιανός, ἀπέβαλε δέ καὶ τό τοῦ Δερβίση ἔνδυμα καὶ ἐνεδύθη ἴμάτια χριστιανικά. Ἐλθών εἰς Ἰθάκην ἐβαπτίσθη καὶ ἔλαβε τό ὄνομα Ἰωάννης. Ἐπανελθών εἰς Αίτωλίαν ἐνυμφεύθη εἰς τό χωρίον Μαχαλᾶς καὶ ἔζη βίον ἐναρέτου χριστιανοῦ προσέχων καὶ προφυλαττόμενος ἀπό τούς Ἀγαρηνούς καὶ ἀσκῶν τό ἐπάγγελμα τοῦ ἀγροφύλακος.

Κατά τό ἔτος 1813 μαθών ὁ Σέχης πατήρ του ὅτι ἐγένετο χριστιανός ὁ υἱός του ἐλυπήθη σφόδρα καὶ ἀπέστειλεν ἀνθρώπους νά τόν μεταπείσουν νά ἐπανέλθῃ εἰς τόν Μουσουλμανισμόν. Ἄλλ' ὁ μακάριος Ἰωάννης, ἔχων τό πῦρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ του, ἀπέστρεψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν, μένων στερεῶς καὶ ἀκλονήτως εἰς τήν ἀγίαν τοῦ Σωτῆρος πίστιν. Διαβληθείς παρ' Ἀγαρηνῶν εἰς τόν ἐν Βραχωρίῳ

Μουσελίμην, συνελήφθη ύπό τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ καὶ προσαχθείς ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος ἑαυτόν ώμολόγησε μετά θάρρους ὅτι ἐγένετο χριστιανός, κηρύξας εὐτόλμως τό σωτήριον ὄνομα τοῦ Σωτῆρος καὶ ἀποπτύσας μέ δῆν τήν ψυχήν του τά τῆς πλάνης τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Τότε ὑπεβλήθη εἰς δεινά βασανιστήρια καὶ σκληρούς ραθδισμούς καὶ ραπίσματα καὶ δεθείς μέ ἄλυσεις ἐρρίφθη εἰς σκοτεινήν φυλακήν, περικλεισθείς τούς πόδας εἰς τήν ποδοκάκην.

Ἐν τῇ φυλακῇ ὑπέστη τά πάνδεινα παρά τῶν ἀπίστων, ἀλλ' ἔμεινεν ἀμετακίνητος ἀπό τήν καλήν δμολογίαν, κηρύττων καὶ δμολογῶν εὐθαρσῶς τό Πανάγιον τοῦ Σωτῆρος ὄνομα. Ἰδών ἐκριτής τό ἀμετάθετον τῆς γνώμης του διέταξε νά τόν ἀποκεφαλίσουν, ὅπερ καὶ ἐγένετο πλησίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐν Βραχωρίῳ ἀναφωνοῦντος τοῦ μάρτυρος «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου». Ἀπετμήθη ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ τῇ κγ' (23) τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1814. Τό τίμιον αὐτοῦ σῶμα μετά τῆς κεφαλῆς ἐρρίφθησαν εἰς παρακείμενον ρύακα, ὅθεν παραλαβόντες αὐτά οἱ χριστιανοί τά ἐνεταφίασαν ἐν τινι ἀγρῷ, ὃν οἱ Βραχωρῖται ἔκτοτε τιμῶσι καὶ περιέπουσι.

Γενομένης μετά ταῦτα ἀνακομιδῆς μετεφέρθησαν τά τίμια αὐτοῦ λείψανα κρυφῶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Προυσιωτίσσης καὶ κατετέθησαν ἐκδῖσε ἐν τινι τόπῳ κρυπτῷ. Ἀλλ' ὁ δοξάζων τούς Ἀγίους Κύριος ἀπεκάλυψεν αὐτά εἰς τούς ἐκεῖσε ὁσίως μονάζοντας, οἵτινες καὶ ἀνεῦρον αὐτά ἐν ἔτει 1974 τῇ δ' (4) τοῦ μηνός Ιανουαρίου καὶ συγκομίσαντες λίαν εὐλαβῶς ἐν ὕμνοις καὶ ὀδοιποίησι πνευματικαῖς κατέθεντο ἐν τῷ Καθολικῷ Ναῷ τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς ἀγιάζοντα τούς εὐλαβῶς προσερχομένους αὐτῷ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

‘Ιστῶμεν στίχους δ’. καί ψάλλομεν τά ἔξῆς
Προσόμοια.

‘Ηχος α’. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προυσιωτίσσης ἡ Μάνδρα σκίρτα καί χόρευε, κατέχουσα ἐν κόλποις, ώς οὐράνιον πλοῦτον, τά Λείψανα τά θεῖα τοῦ εὔκλεοῦς, Ἰωάννου τοῦ Μάρτυρος, καί τῆς εύρέσεως τούτων τήν ιεράν, μνήμην σήμερον ἔόρτασον.

Xαρᾶς ἀγίας ἐπλήσθη τῶν Μοναστῶν ὁ χορός,
ἡνίκα Ἰωάννη, Νεομάρτυρος Κυρίου, ἀνεῦρε σου τά Λείψανα τά σεπτά, εύδοκίᾳ τοῦ κρείττονος, καί διμοφώνως ἐδόξασε τόν Χριστόν, τόν λαμπρῶς σε θαυμαστώσαντα.

Hεύωδία τῶν θείων ὄστῶν σου "Αγιε, ἡμῶν καθαγιάζει, καί ψυχάς καί καρδίας, παμμάκαρ Ἰωάννη· οἵς εὐλαβῶς, παρεστῶτες βοῶμέν σοι· Μή διαλίπης πρεσβεύων ὑπέρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σου τήν ἄθλησιν.

Eτεσι πλείστοις ἔτέλουν ἄπασιν ἄγνωστα, τά Λείψανά σου Μάρτυρος, ἀλλά νεύσει σου θείᾳ, γνωσθέντα ἡμῖν ἄρτι ἀγιασμόν, Ἰωάννη παρέχουσι, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, καί γεραίρουσι τούς ἄθλους σου.

Δόξα. Ἡχος δ'.

E κε νυκτός ἀγνωσίας, ως πάμφωτος ἀστήρ ἀνέτειλας ἡμῖν, Ἰωάννη μακάριε· καὶ μαρτυρικοῖς ἀγῶσι, τῷ νοητῷ Ἡλίῳ Χριστῷ, νικηφόρος παρέστης, Μαρτύρων δήμοις ἀριθμούμενος· νῦν δέ ἡμῖν ἀπεκάλυψας, τά θεῖα σου Λείψανα, τά πάλαι κεκρυμμένα, τήν δοθεῖσάν σοι χάριν ἐκφαίνοντα, καὶ τῆς κεκρυμμένης ἐν Χριστῷ ζωῆς, προζωγραφοῦντα τήν εὐκληρίαν· ὃν τήν εὕρεσιν γεραίνοντες, δοξάζομεν τόν σέ στεφνώσαντα.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

E κε παντοίων κινδύνων, τούς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν τήν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απόστιχα.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ω φθη ἡ σή σορός, ἡμῖν ως μυροθήκη, καὶ πᾶσιν ἀποπνέει, θεόφρον Ἰωάννη, ὁσμήν τήν ὑπέρ ἔννοιαν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Φόβῳ τῶν διωκτῶν, ὃ Ἰωάννη πάλαι, τό σκῆνός σου ἐκρύθη, νῦν δέ ἡμῖν ἐφάνη, πηγάζον χάριν ἄφθονον.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Xαίρει πνευματικῶς, Μονή Προυσιωτίσσης, πλουτοῦσα Ἰωάννη, τά θεῖα Λείψανά σου, ως δῶρον θεοδώρητον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Tρίφωτε Παντουργέ, Πάτερ Υἱέ καὶ Πνεῦμα, ἡ μία βασιλεία, λιταῖς τοῦ Ἰωάννου, ἐλέησον κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Eλαμψας ἐξ Ἀγνῆς, Παρθένου Ζωοδότα σαρκί, ώς ἡθουλήθης, καὶ ρείθροις Ἰορδάνου, ἔρχη βαπτισθησόμενος.

Νῦν απολύεις, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμιακόν, τό Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δέ τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστόμεν στίχους στ'. καὶ ψάλλομεν τά ἔξης Προσόμοια.

‘Ηχος δ’. ‘Ως γενναῖος ἐν Μάρτυσι.

Ως χρυσίον πολύτιμον, τά σά τίμια Λείψανα, Ἰωάννη ἔνδοξε ἡμῖν δέδωκας· ταῦτα γάρ πάλαι κρυπτόμενα, ἡμῖν ἐφανέρωσας, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, τάς ψυχάς ἡμῶν ἔπλησας, ών τήν εὕρεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ εὐφημοῦντες, τάς λαμπράς σου ἀριστείας, καὶ τόν Χριστόν μεγαλύνομεν.

Tῶν ἀγίων Λειψάνων σου, ἀνυμνοῦντες τήν εὕρεσιν, ἑορτήν χαρμόσυνον συγκροτοῦμεν σοι· ὅτι αὐτά ἡμῖν “Ἄγιε, δοθῆναι ηὐδόκησας, οἴα δόσιν ἀγαθήν, τῆς δοθείσης σοι χάριτος, πᾶσι νέμοντα, καὶ ψυ-

χῶν καὶ σωμάτων σωτηρίαν, Νεομάρτυς Ἰωάννη, τοῖς εὔσεβῶς προσπελάζουσιν.

Ως ἀνεῦρον τήν κέραμον, τήν σήν κλῆσιν ἀνέμαθον, καὶ τά σά μυρίπνοα ἔνδον κείμενα, Λείψανα Μάρτυς συστείλαντες, πιστῶς μετεκόμισαν, εἰς τόν ἄγιον Ναόν, Ἱερεῖς οἱ θεόφρονες, καὶ Μονάζοντες, ὃν προῆρχεν ὁ θεῖος Ἱεράρχης, ἀνυμνοῦντες Ἰωάννη, τάς εὐκλεεῖς ἀριστείας σου.

Ως τόν λίθον ἀνείλοντο, ὅσμης θείας ἐπλήσθησαν, οἱ τῇ σῇ εύρεσει διακονήσαντες καὶ τήν σορόν τῶν Λειψάνων σου, ἐκεῖθεν κομίσαντες, ἐνθα ἔτεσι πολλοῖς διετέλουν ἀγνώριστα, πᾶσι προύθηκαν, ώς πηγήν ἀγιάσματος ἀὖλου, Ἰωάννη Νεομάρτυς, ἀσματικῶς εὐφημοῦντές σε.

Eμφανῶς καταβέβληκας τόν ἔχθρον τῇ ἀθλήσει σου, καὶ Μαρτύρων ἔτυχες τῆς λαμπρότητος, ώς Ἀθλητής Χριστοῦ ἐνθεος, τό θεῖον δέ σῶμά σου, φόβῳ τῶν Ἀγαρηνῶν, κρυβέν ἀγνωστον ἔμενε, πλείστοις ἔτεσι, καὶ φανέν νῦν ἐγνώσθη Ἰωάννη, ἀγιάζον καὶ εὐφραῖνον, τούς εὐλαβῶς σε γεραίροντας.

Tοῖς σπαργάνοις σου Κόνιτσα, ἡ πατρίς σου σεμνύνεται, καὶ τῆς σῆς ἀθλήσεως τό Βραχώριον, ταῖς ἀριστείαις ἀγάλλεται, Μονή δέ ἡ πάνσεπτος, ἔξαιρέτως σε τιμᾷ, τήν σορόν τῶν Λειψάνων σου, ώς κατέχουσα, ἐν ᾧ ταῦτα ἐτέλου κεκρυμμένα, τῆς Ἀγνῆς Προυσιωτίσσης, καὶ χαρμοσύνως γεραίρει σε.

Δόξα. Ἡχος πλ. 6'.

Σήμερον ἐν τῇ εύρέσει τῶν Λειψάνων σου, τήν τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ ρῆσιν, πεπληρωμένην ὄρῶμεν, Ἰωάννη Νεομάρτυρος· τά γάρ σεπτά σου ὀστέα, ἀσινῆ ὁ Κύριος φυλάξας, ἡμῖν ἀπεκάλυψε, τῆς θείας χρηστότητος, ἐκφαίνοντα τόν πλοῦτον. Διό καὶ ἡμεῖς ἔορτάζοντες, συμφώνως βοῶμέν σοι· Χαίροις ὁ τῶν Μαρτύρων ὑπελθών τό σκάμμα, καὶ τοῦ ἀρχαιού ἔχθροῦ καταπαλαίσας τό κράτος· χαίροις ὁ διά τῶν σῶν ἀγίων Λειψάνων, ἀγιασμόν καὶ χάριν καὶ ἔλεος παρέχων, ώς τῆς χάριτος ἐπώνυμος, τοῖς πιστῶς αὐτοῖς προσιοῦσι· χαίροις Κονίτσης βλαστός, Βραχωρίου κλέος, καὶ Μονῆς Προυσιωτίσσης θεῖον ἀγλάΐσμα. Πρέσθευε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι "Ἄγιε, σώζεσθαι τούς σέ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ερχεται πρός Ἰορδάνην, Χριστός ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπό Ἰωάννου, καὶ φησί πρός αὐτόν· Εγώ χρείαν ἔχω ὑπό σου βαπτισθῆναι, καὶ σύ ἔρχῃ πρός με; Οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

**Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τά Ἀναγνώσματα.**

Προφητείας Ἡσαῖου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τά ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; "Η τά ἐξ ἄρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτω-

σαν τούς μάρτυρας αὐτῶν καί δικαιωθήτωσαν καί εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καί ἐγώ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καί ὁ Παῖς, ὃν ἔξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καί πιστεύσητε, καί συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. "Εμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καί μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός καί οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγώ ἀνήγγειλα καί ἔσωσα, ώνείδισα καί οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἄλλοτριος. 'Υμεῖς ἐμοί μάρτυρες καί ἐγώ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀρχῆς ἐγώ εἰμι καί οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἔξαιρούμενος. Ποιήσω καί τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ "Ἄγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ καί οὐ μή ἀψηται αὐτῶν βάσανος. "Εδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνως τεθνάναι καί ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καί ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γάρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καί δλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργατηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς καί εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἔαυτοῦ. 'Ως χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καί ως ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καί ως σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καί κρατήσουσι λαῶν καί βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν συνήσουσιν ἀλήθειαν καί οἱ πιστοί ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ καί ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15 - 23 σ' 1 - 3)

Δικαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά 'Υψίστῳ. Διά τοῦτο λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καί τῷ

θραχίονι ύπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὄπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δέ ἀπότομον ὀργήν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὕστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ώς ἀπό εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπόν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοί δέ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Αντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ώς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἱδιόμελα.

Ἡχος α'.

Ε Ὁφράνθημεν μάλα, τὴν ἐν Θεῷ εὐφροσύνην, ὅτε τά θεῖά σου Λείψανα, ώς ἄνθη εὐωδέστατα, ἀνεφάνησαν ἡμῖν, Ἱωάννη παμμάκαρ· ἡ γάρ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἡ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦσα, ἐνεργεῖ τά παράδοξα δι' αὐτῶν ώς οἶδεν· ὁσμήν γάρ θείαν ἐπαφιᾶσι, παθῶν δυσωδίαν λύουσι, καὶ τά ἄνω ποθεῖν καὶ ζητεῖν, τούς προσιόντας διεγείρουσιν. "Οθεν τούτων τὴν εὔρεσιν ὕμνοις καὶ ὠδαῖς γεραίροντες, τῶν σῶν ἀντιλήψεων, ἐκδεχόμεθα τὴν χάριν· ἦν ἀεί ἡμῖν δίδου, ταῖς πρός Θεόν πρεσβείαις σου.

^τ**Ηχος 6'.**

Tῶν διωκτῶν τῷ φόβῳ ἀποκρυβέν τό ἀθλητικόν σου σῶμα, ἄρτι ἡμῖν ἐφανέρωσας, Νεομάρτυς Ἰωάννη· οὐκ ἔδει γάρ τοῦτο καλύπτεσθαι, τῷ μοδίῳ τῆς σιγῆς, ἐπὶ πλείονα χρόνον ἔτι, ἀλλά θείᾳ νεύσει φανέν, ως φῶς ἡμῖν ἔλαμψε, καί ως λύχνος φαεινός ἐπὶ τήν λυχνίαν ἐτέθη, ἵνα λάμπῃ πᾶσι, τοῖς βουλομένοις Χριστῷ ἀκολουθῆσαι· ἡ γάρ τούτων φανέρωσις, ἐκφανσις ὥφθη ἡμῖν, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, καί τῆς μαλλούσης λαμπρότητος. Ἀλλ' ὁ Μάρτυς χαριτώνυμε, ως ταύτης μέτοχος, παθῶν σκότους λύτρωσαι, τοὺς πίστει προσπίπτοντας, τοῖς τιμίοις Λειψάνοις σου.

^τ**Ηχος γ'.**

Ως κιβωτός ἀγιάσματος, ἐκ τῆς κρύπτης ἦ κατέκειτο, χερσίν δσίαις μετεκομίσθη, τό θεῖόν σου σκήνωμα, Ἰωάννη μακάριε· καί ως ἄλλο ἰλαστήριον, θείᾳ ροπῇ κατασκιαζόμενον ἄνωθεν, ἐν Ναῷ ἀγίῳ προτέθειται, παρέχον πᾶσι τά πρόσφορα, μαρτυρικῇ σου χάριτι ως γάρ Χριστόν δοξάσας, πλουσίας δόξης ἡξίωσατ, παρ' αὐτοῦ ἔνδοξε. Διό Προυσιωτίσσης ἡ Μονή, περικυκλοῦσα τήν σορόν σου, λαμπροφανῶς ἔορτάζει ἐν τῇ εύρέσει τῶν Λειψάνων σου, ἵνα λάθη παρά Χριστοῦ, χάριν καί εὐλογίαν, καί πταισμάτων ἄφεσιν.

^τ**Ηχος δ'.**

Tοῖς μαρτυρικοῖς σου πόνοις, καθαγιασθέν τό θεῖον σκῆνός σου, οἰκητήριον ὥφθη τῆς θείας χάριτος, καί ἀγιασμοῦ μυροθήκη, Ἰωάννη Νεομάρτυς

πανεύφημε. "Οθεν Μοναστῶν αἱ χορεῖαι, ἐν τῇ τούτου εὑρέσει χαίρουσιν ὅτι ηὐδόκησας αὐτοῖς, τοῦτο ἀποκαλυφθῆναι, ἀποκαλύπτον πᾶσι, τήν μαρτυρικήν σου εὔκληρίαν, καὶ οὐρανίου δόξης τήν ἔλλαμψιν, ἡς ὕφθης κληρονόμος· ἡς καὶ ἡμεῖς ἀξιωθείημεν, ταῖς πρός Χριστόν πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Αθλητική πανδαισία σήμερον προτίθεται, συγκαλοῦσα πάντας, πρός εὐφροσύνην μυστικήν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν· Ἰωάννης γάρ ὁ χαριτώνυμος, ὁ τῆς Κονίτσης περιφανής βλαστός, ἐν τῇ εὐαγεῖ Προυσιωτίσσης Μονῇ, τά θεῖα αὐτοῦ Λείψανα, τά πάλαι κεκρυμμένα, θαυμαστῶς ἀποκαλύπτει. Προσέλθωμεν οὖν ἄπαντες, καὶ προσπέσωμεν αὐτοῖς, ἵνα λάβωμεν ψυχῶν θεραπείαν, καὶ παντός πόνου λύτρωσιν, βοῶντες Χριστῷ· Θαυμαστός εἰ Κύριε, ὁ ἐν τοῖς Ἀγίοις σου δοξαζόμενος, καὶ παρέχων δι' αὐτῶν, ἥμīν τό θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ωτοῦ παραδόξου θαύματος! Ὁ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται, βαπτισθῆναι ὑπό Ἰωάννου· Θεός οὐ γυμνός, οὐδέ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἰς ὁ αὐτός Υἱός μονογενής· ζητῶν μέν τό Βάπτισμα, ώς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἱρων δέ ως Θεός, τήν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι, τό μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ὕχος 6'. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε τήν σεπτήν σου κεφαλήν, χαιρων ὑπ' ἀνόμων ἐτμήθης, ὑπέρ τῆς δόξης Χριστοῦ, τότε σου τό ἄγιον Λείψανον "Ἄγιε, εὔσεβῶς μετακόμισαν, τῆς Προυσιωτίσσης, τῇ Μονῇ ἐκφεύγοντες, τῶν διωκτῶν τήν βουλήν· ἔνθα ἐν ἐτῶν περιόδοις Ἰωάννη ἄγνωστον μεῖναν, ἅρτι ἡμῖν Μάρτυς πεφανέρωται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Οτε τοῖς ὁσίοις Μονασταῖς, Μάρτυς Ἰωάννη ἐγνώσθη, τό θεῖον σῶμά σου, τότε μετά πίστεως τοῦτο μετήνεγκαν, ἀνυμούσοντες τούς ἀθλους σου, πρός ναόν τόν θεῖον, αἶνον χαριστήριον, Χριστῷ προσάδοντες· Ὡ πανευλαβῶς παρεστῶτες, ἐξ αὐτοῦ καρπούμεθα ρῶσιν, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Αἴτει τῇ πατρίδι σου σοφέ, καί ἐν ἥ ἡγώνισαι πόλει, εἰρήνην ἄνωθεν, τῆς Προυσιωτίσσης δέ, τῇ περιβλέπτῳ Μονῇ, ἐν ἥ ἄγνωστα ἔκειντο, χρόνοις ἐπί πλείστοις, τά σεπτά σου Λείψανα, τούς θεϊκούς οἰκτιρμούς, πᾶσι δέ τοῖς μέλπουσι τούτων, Μάρτυς τήν ουνέρωσιν λύσιν, πάσης περιστάσεως καί ἵασιν.

Δόξα. Ἡχος πλ.δ'.

Ως τῶν Μαρτύρων κοινωνός, τά σεπτά σου ὀστέα,
ώς τῶν μαρτυρικῶν σου ἄθλων τεκμήρια, δέδω-
κας ἡμῖν, Ἰωάννη Νεομάρτυς πανθαύμαστε· οὐκ ἦνέ-
σχου γάρ "Ἄγιε, ἐπί πλεῖον κρύπτεσθαι, ἀλλ' ἐμφανῆ
πεποίηκας αὐτά, οἵς οἶδας τρόποις, ἵνα πληρωθῇ ἡ
Γραφή ἡ λέγουσα· Ἰησοῦς Χριστός χθές καὶ σήμερον,
ὁ αυτός καὶ εἰς τούς αἰῶνας. Αὐτόν ἱκέτευε δεδμεθα,
διδόναι ἡμῖν, παθῶν ἀπαλλαγήν, καὶ τῶν πταισμάτων
συγχώρησιν.

Καί νῦν. Ο αυτός. Προεόρτιον.

Iωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τόν
ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων
μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ παλάμῃ τῆς κο-
ρυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδης τά ὅρη τρέ-
μοντα, καὶ τόν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σύν τού-
τοις βοησον· Ο σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν
σωτηρίαν, Κύριε δόξα σου.

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καὶ τά Ἀπολυτίκια.

Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Mονή Προυσιωτίσσης τῇ εύρέσει ἀγάλλεται, τῶν
σεπτῶν σου Λειψάνων Ἰωάννη μακάριε, καὶ
ταῦτα προσκυνοῦσα εὐλαβῶς, καρποῦται πᾶσαν δόσιν
ἀγαθήν· ἡ σκηνοῦσα γάρ ἐν τούτοις χάρις Χριστοῦ,
πάντας βοῶν προτρέπεται· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι
ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διά σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

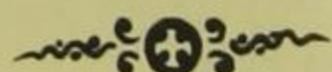
Ἐτερον. Ἡχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Tά θεῖά σου Λείψανα, ώς θησαυρόν ἀληθῆ, ἡμῖν
έφανέρωσας, τῆς ἐκ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δοθείσης
σοι χάριτος. "Οθεν σε Νεομάρτυς, Ἰωάννη τιμῶμεν,
πόθῳ ὑμνολογοῦντες, τήν ἀνεύρεσιν τούτων. 'Αλλ' αἴ-
τει ἡμῖν πάντοτε, πταισμάτων τήν ἄφεσιν.

Προεόρτιον. Ἡχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Eτοιμάζουν Ζαθουλών, καί εὔτρεπίζου Νεφθαλείμ.
Ἰορδάνη ποταμέ, στῇθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ
βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τόν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ
Ἄδαμ σύν τῇ Προμήτορι· μή κρύπτετε ἔαυτούς, ώς ἐν
Παραδείσῳ τό πρίν· καί γάρ γομνούς ἴδων ὑμᾶς ἐπέφα-
νεν, ἵνα ἐνδύσῃ τήν πρώτην στολήν. Χριστός ἐφάνη,
τήν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἀπόλυτις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετά τήν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ως κρίνα νοητά, τῆς ζωῆς τῆς ἀλήκτου, ἐφάνησαν
ἡμῖν, τά σεπτά σου ὅστέα· διό τήν τούτων εὕρε-
σιν, Ἰωάννη γεραίροντες, μεγαλύνομεν, τόν σέ δοξά-
σαντα Λόγον· ὃν ἱκέτευε, παθῶν ἡμᾶς ἀλογίας, ἐκά-
στοτε ρύεσθαι.

“Ομοιον. Προεόρτιον.

Προέρχεται σαρκί, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, ὁ πάντων Ποιητής, βαπτισθῆναι θελήσας· διό προεορτάσωμεν, τὴν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν, πίστει κράζοντες· Ρῦσαι ἡμᾶς Ζωοδότα, ώς φιλάνθρωπος, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, καὶ πάσης φαυλότητος.

Μετά τήν 6'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἅχος γ'. Θείας πίστεως.

Κρύπτη ἔφερε, τά Λείψανά σου πάλαι ἄδηλα, ἡμῖν τελοῦντα, ἐν Μονῇ Προυσιωτίσσης μακάριε, ἅπερ ἡμῖν ἄρτι δῆλα πεποίηκας, ἀγιασμόν Ἰωάννη βλυστάνοντα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

“Ομοιον. Προεόρτιον.

Σάρξ γεγένηται, ἀνερμηνεύτως, καὶ προέρχεται ἐν Ιορδάνου, βαπτισθῆναι τοῖς ρείθροις ὁ Κύριος, ἀποκαθαίρων ἡμῶν τό παράπτωμα, καὶ κατακλύζων τὴν πλάνην τοῦ ὄφεως· φέ βοήσωμεν· Δοξάζομεν· “Υπεράγαθε, τόν πλοῦτον τῆς ἀρρήτου σου κενώσεως.

Μετά τόν Πολυέλειον, Κάθισμα.

Ἅχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Αθλήσεως σκάμμασι, καταβαλών τόν ἔχθρόν, εὔρέσει τῶν θείων σου, καὶ πανευόσμων ὁστῶν, εὐφραίνεις μακάριε, πάντων τάς διανοίας, καὶ πληροῖς

εύφροσύνης, πᾶσαν τήν Ἐκκλησίαν, Νεομάρτυρος Κυρίου, τιμῶσαν Ἰωάννη, τούς θείους ἀγῶνάς σου.

Ομοιον. Προεόρτιον.

Tό βάπτισμα δέξασθαι, τῇ τοῦ Προδρόμου χειρὶ,
Χριστός νῦν ἐπείγεται, τὸν μολυσμόν τοῦ Ἀδάμ,
καθαίρων ὡς εὔσπλαγχνος· δεῦτε ἐν εὐλαβείᾳ, ὑπαν-
τήσωμεν τούτῳ, ἄδοντες κατά χρέος, προεόρτιον αἰ-
νον, τῷ μέλλοντι ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι.

Τό α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχον καὶ τό Προκαμμένον
Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ...

Στίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου τοῦ Ἄγον Γεωργίου.

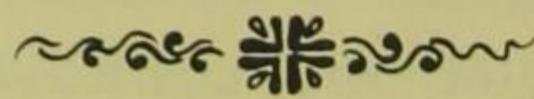
Ο Ν' Δόξα. Ταῖς τοῦ Αθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ιδιόμαλον. Ἡχος πλ. 6'.

Στίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου...

Tοῦ μαρτυρίου τοῖς πόνοις, λαμπρυνθέν σου τό
σῶμα, ὡς χρυσός πολύτιμος ἡμῖν πεφανέρωται,
ἐν ἀφανείᾳ πρώην κείμενον, Ἀγαρηνῶν τῷ φόβῳ.
Οθεν ἐορτήν πνευματικήν, ἐν τῇ τούτου εύρέσει συ-
στησάμενοι, αἶνον Χριστῷ προσφέρομεν, τῷ τήν σήν
ἀθλησιν δοξάσαντι, καὶ τά τίμια ὀστᾶ σου, ἀσινῇ φυ-
λάξαντι. Αὐτόν ἱκέτευε, Νεομάρτυρος Ἰωάννη, σωθῆναι
τάς ψυχάς ἡμῶν.

Ο Ιερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Εἴτα οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ
Ἀγίου ὁ ἔξῆς, φέρων τήνδε ἀκροστιχίδα:

«Τήν σήν Ἀθλητά εὔρεσιν
μέλπω Γερασίμου».

Ωδή α'. **Ηχος α'.** **Ωδήν ἐπινίκιον.**

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, Μάρτυς ἐκλάμπων, φῶς
θεῖόν μοι αἴτησαι, Ἰωάννη ἔνδοξε, ὅπως ὑμνήσω
φαιδρῶς, τῶν σῶν Λειψάνων τῶν σεπτῶν, τήν ἀνακά-
λυψιν.

Ηνέχθη τό σῶμά σου, Προονιωτίσσης, Μονῇ μετά
τέλος σου, Μάρτυς τό ἄγιον, καὶ ἐγκρυθέν ἐν
αὐτῇ νῦν πεφανέρωται ἡμῖν, καθαγιάζον ἡμᾶς.

Νεκρώσας τὸν δόλιον, τῇ σῇ ἀθλήσει, ζωήν τήν
αἰώνιον, πᾶσιν ἐκφαίνοντα, νῦν ἀπεκάλυψας
ἡμῖν, τὰ Λείψανά σου τά σεπτά, ω Ἰωάννη κλεινέ.

Θεοτοκίον.

Σαρκός ὁμοιώματι, ἡμῖν ἐφάνη, ὁ Λόγος ὁ σύν-
θρονος, Πατρί καὶ Πνεύματι, ἐκ τῆς γαστρός
σου Ἀγνή, ἀτρεπτος μείνας ὥσπερ ἦν, πρό τῆς σαρ-
κώσεως.

Ωδή γ'. **Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.**

Ητῶν Λειψάνων σου φανέρωσις, ἑορτῆς, ἡμῖν
ῶφθη πρόξενος, ἐν ᾧ τιμῶμεν εὐλαβῶς, Ἰωάννη
τούς ἀθλους σου, καὶ ἐν φόβῳ παριστάμεθα, τῇ θήκῃ
σου Ἀγιε.

Nομίμως ἥθλησας μακάριε, καὶ τήν ἀνομίαν κατήσχυνας· ἐνθεν δεδόξασται λαμπρῶς, Παρακλήτου τῇ χάριτι, Ἰωάννη τό σόν Λείψανον, ὅ πίστει σεβόμεθα.

Aποκρυβέν πάλαι τό σῶμά σου, ἥδη πεφανέρωται Ἀγιε, ὅ ἐκ τῆς κρύπτης Μονασταί, εὐλαβῶς ἐκκομίσαντες, τῷ Ναῷ πᾶσι προτέθηκαν, ώς θεῖον ἄγιασμα.

Θεοτοκίον.

Θεόν ἀφράστως σωματώσασα, καὶ Παρθένος ἄμωμος μείνασα, μετά τόν τόκον τὸν φρικτόν, Θεοτόκε Πανάχραντε, εὐλογίας πᾶσιν ἥνοιξας, πηγάς τῇ κυήσει σου.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. α'. Τόν Συνάναρχον Λόγον.

Φανερῶς ἐκνικήσας ἔχθροῦ τάς φάλαγγας, ἀφανῆ ἐπί πλείστοις ἐτέλουν ἔτεσιν, ώς τῷ φόβῳ τῶν ἔχθρῶν κρυβέντα Ἀγιε, Προυσιωτίσσης τῇ Μονῇ, τά Λείψανά σου τά σεπτά, ἃ ἥδη φανερωθέντα, τῇ νεύσει σου Ἰωάννη, χαρᾶς πληροῦσι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Ομοιον. Προεόρτιον.

Iορδάνου τά ρεῖθρα οἰάπερ ἀνθρωπος περιβαλέσθαι ὁ Λόγος ὁ Ὑπερούσιος, διά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἥδη προέρχεται· ὦ Ἰωάννη Βαπτιστά, διακόνησον πιστῶς, τῷ μέλοντι ἐκκαθāραι, τήν φύσιν τήν τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

΄Ωδή δ΄. Έν Πνεύματι προβλέπων.

Λαμπρότητος τῆς ἄνω θεόφρον κοινωνῶν, ώς
΄Αθλητής ἀήττητος Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ, λαμ-
πράν πανήγυριν τοῖς κάτω συναγείρεις, τῇ ἀνευρέσει
τῶν παντίμων σου Λειψάνων, ἐν ᾧ συνελθόντες τιμῶ-
μέν σε.

Ηγίασας τάς χεῖρας ἀφῇ τῇ εὐλαβεῖ, τῶν Μονα-
στῶν μακάριε, τῶν θείων σου ὁστῶν ^{τῶν} συστει-
λάντων ἐκ τῆς κρύπτης ταῦτα Μάρτυς· ὃν τῇ ἀγίᾳ
ἀναδείξει ἐκπληρώθη, ρῆσις τοῦ Δαβὶδ ἀγιόφθογγος.

Τῶν θείων σου Λειψάνων τῇ ἀνακομιδῇ, Προυσιω-
τίσσης χαίρει Μονή ἡ εὐαγής, ὃν τῇ εύρέσει
ἔορτήν ἄγει ἀγίαν, ταῦτα προθάλλουσα πιστοῖς εἰς
σωτηρίαν, Μάρτυς Ἰωάννη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως συλλαβοῦσα τὸν πάντων Ποιητήν, ἀφ-
θόρως τοῦτον τέτοκας καὶ ἔμεινας Ἄγνή· ώς ὑπέρ
νοῦν τό τελεσθέν ἐν σοί Παρθένε, πᾶσαν διάνοιαν καὶ
ἀκοήν ἐκπλήττον· δθεν ἀνυμνοῦμεν τήν δόξαν σου.

΄Ωδή ε΄. Τήν σήν εἰρήνη.

Εὑφράνθησαν μακάριε, χοροί Μοναστῶν, ἡνίκα
ἀνεῦρον, τά θεῖά σου Λείψανα, καὶ τῷ Θεῷ δόξαν
ἀνέπεμψαν, τῷ πλουσίαν χάριν, διδόντι τοῖς Ἅγίοις.

Υμνοῦντές σου τήν ἄθλησιν, μετῆξαν πιστῶς, τῷ τῆς Μονῆς τεμένει, τά θεῖά σου Λείψανα, τοῦ Ποιμενάρχου προεξάρχοντος, τελετῆς τῆς θείας παμμάκαρ Ἰωάννη.

Pωσθείς Ἀγίῳ Πνεύματι, καθεῖλες ἔχθροῦ, πόνοις μαρτυρίου, τήν ἔπαρσιν Ἀγιε, καὶ χάριν εἴληφας οὐράνιον, ἦν ἡμῖν παρέχεις, διά τῶν σῶν ὁστέων.

Θεοτοκίον.

Eκύησας Πανάχραντε, τόν πάντων Θεόν, σαρκὶ ἐνωθέντα, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, καὶ τήν κατάραν ἐξηφάνισας, καὶ ἔβλυσας πᾶσι, πηγήν ἀθανασίας.

Ωδὴ στ'. Τόν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Sκῆνός σου τό ιερόν, τῇ ἀθλήσει λαμρυνθέν, ὥσπερ ἄστρον φαεινόν, ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ἐκ κόλπων γῆς, πάλαι τῷ φθόνῳ ἔχθρῳ κρυπτόμενον.

Iδού ὕφθησαν ἡμῖν, ώς ἀγίασμα σεπτόν, Ἰωάννου τοῦ κλεινοῦ, Νεομάρτυρος Χριστοῦ, τά Λείψανα δεῦτε οὖν πάντες, τούτοις προσπέσωμεν.

Nέος ὕφθης Ἀθλητής, τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, νέαν ἥγειρας ἡμῖν, ἐορτήν πνευματικήν, πανεύφημε, τῇ ἀναδείξει, τοῦ θείου σκήνους σου.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Ἀγνή, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν τῶν
ὅλων Ποιητὴν, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, τοῦ ἄγους
με, τῆς ἀμαρτίας, πλῦνον καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον. Ὁχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν σεπτῶν λειψάνων σου τῇ φανερώσει, Ἰωάννη
ἔνδοξε, χάριν καρπούμεθα πολλήν, καὶ μετά πό-
θου βοῶμέν σοι· Χαίροις Μαρτύρων Χριστοῦ ἰσο-
στάσιε.

·Ο Οἶχος.

Ως ἄνθη ὕφθησαν ἡμῖν, καὶ κρίνα πενευώδη, ἀρω-
ματίζοντα δσμήν, ζωῆς τῆς αἰωνίου, τά Λείψανά
σου τά σεπτά παμμάκρ Ἰωάννη, Νεομάρτυρος τοῦ Χρι-
στοῦ μακάριε· ἀθλήσας γάρ καρτερικῶς, ἀντικατέστης
τῷ ἔχθρῳ, τελέσας τόν ἄγῶνα· ἐνθεν τό ἀθλητικόν σου
σῶμα, ἐκ Βραχωρίου λάθρᾳ μετενεχθέν τῷ φόβῳ τῶν
τυράννων, ταφῇ δσίᾳ παρεδόθη, καὶ κέκρυπται χρό-
νοις πολλοῖς, τῇ τῆς Προυσιωτίσσης ἁγίᾳ Μάνδρᾳ·
ὅπερ νῦν φανερωθέν, νεύσει τῇ σῇ, χαρᾶς πολλῆς
ἡμᾶς ἐπλησσε, καὶ καινισμόν μυστικόν παρέχει πᾶσι,
τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις, καὶ
μετά πόθου βοῶσί σοι· Χαίροις Μαρτύρων Χριστοῦ
ἰσοστάσιε.

Συναξάριον.

Tῇ δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς εὑρέσεως τῶν Ἅγίων Λειψάνων τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ὀθωμανῶν, ἐκ Κονίτσης καταγομένου καὶ ἐν Βραχωρίῳ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1814. Ταῦτα δέ εὑρέθησαν τῇ δ' Ἰανουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1974 ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Προυσιωτίσσης, ἐνθα καὶ ἐναπόκεινται.

Στίχοι

Τῶν ἀθλητικῶν ὄστῶν σου τῇ εὔρεσει

Ἰωάννη γήθεται πιστῶν χορεία.

Τετάρτῃ Ἰωάννοιο γήθεν φαάνθησαν ὄστέα.

Oὗτος ὁ νέος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴς Ἰωάννης ἦν ἐκ Κονίτσης, πόλεως Ἡπείρου, ἐξ Ὀθωμανῶν γονέων φύς. Προσελθών τῇ ἀμωμήτῳ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἥθλησεν ὑπέρ αὐτοῦ ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1814 ἀποτιμηθείς τήν κεφαλήν τῇ κγ'. Σεπτεμβρίου μηνός. Ἐν Βραχωρίῳ, ἐνθα τόν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου διήνυσε, τό ἀθλητικὸν αὐτοῦ λείψανον, φόβῳ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἐτάφη ἐν σπουδῇ παρά τινων εὐλαβῶν Χριστιανῶν ἐν τινὶ ἀγρῷ, ἐξ οὐ μετηνέχθησαν τά ἵερά ἥδη ὄστᾶ κρύφα χερσίν ὄσταις παρά τοῦ ἐν τῇ μοναχικῇ ζωῇ διαπρέποντος, τοῦ καὶ τῷ τῆς ἱερωσύνης ἀξιώματι τετιμημένου Κυρίλλου τούπικλην Καστανοφύλλη, εἰς τήν ἱεράν Μονήν τῆς Προυσιωτίσσης, ἐν τῇ ἐνιαυτῷ 1814 - 1821 περιόδῳ καὶ ἐναπετέθησαν ἐν τῇ κρύπτῃ τοῦ Σκευοφυλακίου. Παρεληλυθότων δέ χρόνων ἵκανῶν λήθῃ περιέπεσον καὶ ἐτέλουν τοῖς πᾶσιν ἀφανῆ καὶ ἄγνωστα. Ἐπί τῆς κρύπτης, χειρί τοῦ κομίσαντος, ἐγκεχάρακται τάδε: «Οὐ μεταλλεῖον ἀργυροχρύσου πέλω, ἀλλ' ὅλθον φέρω. Πάντα λίθον μή κίνει».

Οὗτος εἶχον τά πράγματα, ὅτε νεύσει τοῦ Ἅγίου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1974 τῇ δ'. Ἰανουαρίου μηνός, εὐλογοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Δαμασκηνοῦ, ἡθουλήθησαν οἱ τῆς προρρηθείσης Μονῆς ἀδελφοί διὰραι τόν λίθον πρός ἀποκάλυψιν τοῦ κεκρυμμένου μυστηρίου. Καί τούτου γενομένου, ἀρρητος ἐξῆλθεν εὐωδία, εὐφραίνουσα καὶ ἐκπλήττουσα πάντας, καὶ ξύλινον κιβώτιον τεθέαται ἐντός τῆς κρύπτης, ἐν φερεται ἡ κάρα μετά τῶν ὀστέων ἀγνώστου ἡμῖν Ἅγιου. Ἐρευνωμένου ἔτι τοῦ τόπου καὶ τῶν Ἱερῶν συλλεγομένων ὀστῶν, εὑρέθη κέραμος, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται: «ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ. Οὗτος ἦν ὁ ἐξ Ὀθωμανῶν Ἰωάννης, ὁ ἐν Βραχωρίῳ ὑπέρ Χριστοῦ μαρτυρήσας κατά τό 1814 Σεπτεμβρίου κγ'».

Γνωσθέντος τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἅγιου ἐπλήσθησαν πάντες χαρᾶς ἀγίας καὶ πολλῆς κατανυξεως καὶ ἐν Ἱερᾷ προπομπείᾳ, προεξάρχοντος τοῦ ἀγίου Ἀρχιερέως, μετηνέχθησαν τά μαρτυρικά τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου λείψανα ἐν τῷ τῆς Μονῆς τεμένει, ἐνθα καὶ κατετέθησαν πρός ἀγιασμόν καὶ ἵασιν ψυχῶν καὶ σωμάτων τῶν εὐλαβῶς προσερχομένων αὐτοῖς.

Ταῦτα ἐγένοντο ἐν τῇ Ἱερᾷ τῆς Προυσιωτίσσης Μονῇ, ἀρχιερατεύοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Δαμασκηνοῦ Κοτζιᾶ καὶ ἡγουμενεύοντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Γρηγορίου Ζουμῆ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1974.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

΄Ωδὴ ζ΄. Τούς ἐν καμίνῳ.

E πισκιάσει θείων δωρεῶν, ὁσμήν ἀποπνέουσιν οὐράνιον ἡμῖν, ἡ τῶν σεπτῶν σορός Λειψάνων σου, Ἰωάννη ἔνδοξε, καὶ δυσωδίαν παθῶν, δεινῶν ἐλαύνουσι.

Λελαμπρυσμένος θείαις καλλοναῖς, πρόστηθι
"Άγιε ἐξ ἀδύτων νοητῶν, σήν ἀρωγήν πᾶσι παρε-
χόμενος, τοῖς πιστῶς προσπίπτουσι, τῇ μυριπνόφ
σορῷ, τῶν σῶν ἄγίων ὁστῶν.

Πύργος ἴσχύος ἔσο εἰσαεί, μετά τήν "Αχραντον
Θεοτόκον Μαριάμ, ταύτῃ τῇ ἄγιᾳ Μάνδρᾳ "Άγιε,
τῇ ως ὅλβον ἄσυλον, θησαυρισάσῃ τά σά, πάντιμα
Λείψανα.

Θεοτοκίον.

Ως τόν ἀπάντων Κτίστην καὶ Θεόν, τεκοῦσα ἐν
σώματι Θεοτόκε Μαριάμ, τοῦτον ἐκτενῶς Κόρη
ίκέτευε, τοῦ διδόναι πάντοτε, ἀμαρτιῶν ἰλασμόν, τοῖς
σέ ύμνοῦσι πιστῶς.

΄Ωδή η΄. "Οντούσιν "Αγγελοι.

Γενναίως ἡγώνισαι, κατά τῶν δυσσεβῶν, καὶ τοῦτο
ἐκφαίνουσι, τά θεῖά σου ὁστᾶ, ἢ πίστει τιμῶντες,
Ιωάννη κλαεῖ, χάριν ἀπαντλοῦμεν, Χριστόν ύπερυ-
ψοῦντας.

Ενθέως εὐφραίνεται Μονή ἡ εὐαγής, Προυσιωτίσ-
σης "Άγιε, τῶν θείων σου ὁστῶν, πλούτοῦσα τήν
θήκην, καὶ πάντας καλεῖ, μετασχεῖν παμμάκαρ, ἄγια-
σμοῦ τοῦ θείου.

Ρυσθῆναι ίκέτευε, παντοίων πειρασμῶν, τούς μέλ-
ποντας "Άγιε, τήν ἄθλησιν τήν σήν, καὶ νῦν εὐ-
φημοῦντας, τῶν σεπτῶν σου ὁστῶν, τήν εὕρεσιν Μάρ-
τυς, ἐν ἑορταῖς ἄγίαις.

Θεοτοκίον.

Aγία Θεόνυμφε, Παρθένε Μαριάμ, ἄγίων τόν "Αγιον, ἡ τέξασα σαρκί, ἄγίας ζωῆς με, ἐργάτην ἀληθῆ, ἀνάδειξον καὶ σῶσον, τῆς τοῦ ἔχθροῦ μανίας.

Ωδὴ θ'. Τήν ζωοδόχον πηγήν.

Στεφάνῳ δόξης ἀὖλου κοσμούμενος, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροῖς ἀριθμούμενος, σύν αὐτοῖς ἰκέτευε, Ἰωάννη ἔνδοξε, ὑπέρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ προσιόντων, ἐν τῇ σορῷ τῶν ἄγίων Λειψάνων σου.

Iδε ἐξ ὕψους ἱλέω ἐν ὅμματι, τοὺς τῇ σεπτῇ σου σορῷ προσπελάζοντας, καὶ ἐκάστῳ "Αγιε, δίδου τά αἰτήματα, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐν βίῳ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Mαρτυρικῶς καθελών τόν ἀντίπαλον, Μαρτυρικῆς εὔκλητίας ἡξίωσαι· ὅθεν πάσης θλίψεως, ἀνωτέρους φύλαττε, τούς ἔορτάζοντας Μάρτυς Ἰωάννη, τήν τῶν ἄγίων Λειψάνων σου εῦρεσιν.

Oτῆς Κονίτσης βλαστός ἐνθεώτατος, καὶ Βραχωρίου τό θεῖον ἀγλάϊσμα, τῆς Προυσιωτίσσης δέ, Μονῆς τό θησαύρισμα, δίδου ἀεί τήν θρυήν σου προστασίαν, ὦ Ἰωάννη τοῖς σέ μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Yπερφυῶς τόν Θεόν ἐσωμάτωσας, ἐκ τῆς ἀρᾶς τόν ἸΑδάμ ἐκλυτρούμενον, μόνη Παντευλόγητε· ὅθεν κάμε λύτρωσαι, ἐκ τῆς πικρᾶς τοῦ Βελίαρ τυραννίδος, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεί Υπερύμνητε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ως θησαυρόν πολύτιμον, τήν ἄγιαν σορόν σου, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐφανέρωσας ἄρτι, Προσιωτίσσης τῇ Μάνδρᾳ, Ἰωάννη Θεόφρον, ἢ πίστει προσπελάζοντες, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀγιασμόν, ἐξ αὐτῆς λαμβάνομεν ἀνυμνοῦντες; Χριστόν τὸν σέ δοξάσαντα, μαρτυρίου τῇ δόξῃ.

Ομοιον. Προέρτιον.

Χριστός ὁ πάντων Κύριος, καὶ Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἐθελουσίως ἔρχεται, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, τῷ βαπτισμῷ ἐκκαθᾶραι, τῶν βροτῶν τήν οὐσίαν· ὁ Ἰωάννη Πρόδρομε, πρόσελθε μετά φόβου τῷ Λυτρωτῇ, καὶ τήν τούτου ὕμνησον εὔσπλαγχνίαν, δι' ἣς υἱοί γεγόναμεν, τοῦ Θεοῦ κατά χάριν.

Εἰς τούς Αἴνους.

Ιστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τά ἔξῆς Προσόμοια.

Ὕχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανήγυριν ἄγομεν λαμπράν, Ἰωάννη ἔνδοξε, τήν τῶν Λειψάνων σου εὗρεσιν, φαιδρῶς γεραίροντες· ὅτι ἡμῖν ταῦτα, ἄρτι ἀπεκάλυψας, πηγάζοντα τήν χάριν τήν ἄφθονον, τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ ἴσχύν πᾶσι παρέχοντα, τοῖς ἐν πίστει, προσιοῦσιν "Ἄγιε.

Αίμάτων σου Μάρτυς τοῖς κρουνοῖς, εὔσεβῶν κατήρδευσας, ἐν Βραχωρίῳ τό πλήρωμα, καὶ τοῖς Λειψάνοις σου, τῆς Προυσιωτίσσης, τήν Μονήν ἡγίασας, ών μνείαν τῆς εύρέσεως ἄγοντες, ἀναβοῶμέν σοι· Τῇ Τριάδι ἀεί πρέσθευε, Ἰωάννη, ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Εὑφράνθη χορός τῶν Μοναστῶν, μετά πολυχρόνιον, εύρών κατάκρυψιν "Ἄγιε τήν τῶν Λειψάνων σου, μυρίπνοον θήκην, ᾧν καὶ μετεκόμισεν, δὲν πίστει ἐκ τῆς κρύπτης ἦ ἔκειντο, τῷ τεμενίσματι, τῆς Μονῆς πᾶσι παρέχοντα Ἰωάννη, χάριν θεοδωρητον.

Κονίτσης βλαστός ὁ εὐθαλῆς, ὁ Μαρτύρων σύναθλος, τοῦ Βραχωρίου τό καύχημα, Προυσιωτίσσης δέ, Μονῆς τῆς ἡγίας, τό νέον ἐντρύφημα, ὑμνείσθω Ἰωάννης ὁ ἔνδοξος, οὗ τήν ἀνάδειξιν, μετά χρόνιον κατάκρυψιν, τῶν Λειψάνων, πόθῳ ἑορτάζομεν.

Δόξα. Ἡχος πλ.α'.

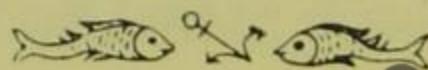
Εξ ἀκανθῶν ώς ἄνθος εὐδάδες, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὥφθης, ὑπέρ Χριστοῦ καλῶς ἀθλήσας, Ἰωάννη Νεομάρτυς παμμάκαρ· καὶ τῆς ἀλήκτου ζωῆς, τόν ἀμαράντινον στέφανον δεξάμενος, τῆς πεποθημένης θεώσεως, σύν Μαρτύρων δήμοις ἡξίωσαι. "Οθεν τά θεῖα σου Λείψανα, τά πάλαι ἡμῖν ἄγνωστα εἰς φῶς ἐξήγαγες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας προμηθούμενος· διό ωδήν χαριστήριόν σοι ἄδομεν, καὶ ἐν κατανύξει βοῶμέν σοι· Μή επιλάθῃ "Ἄγιε, τῶν σέ πιστῶς τιμώντων, ἀλλ' ἀπαύστως πρέ-

σθευε, τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

En Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, μολεῖ πρός τό βάπτισμα καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ως μόνος ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά συνήθη. Ἀπόστολον, ζήτει τῇ ιε'. Κυριακή.

**Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίον: Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδού, ἐγώ ἀποστέλλω ὑμᾶς...,
ζήτει τῇ Γετάρῃ τῆς γ'. ἑβδομάδος.**

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Xάριν ἀναβλύζει παρά Θεοῦ, ἡ τῶν σῶν Λειψάνων,
XΝεομάρτυς σεπτή σορός, ἡς ὑμνολογοῦντες, τήν εὕρεσιν ὑμνοῦμεν, παμμάκαρ Ἰωάννη, τόν σέ δοξάσαντα.

Ἐτερον.

Xαίρει τοῖς Λειψάνοις σου τοῖς σεπτοῖς, ἡ Προυσιωτίσσης, Νεομάρτυς θεία Μονή· τῦτα γάρ ώς δῶρον, θεόσδοτον κατέχει, ἄρτι φανερωθέντα, τῇ αντιλήψει σου.

Δίστιχον

Ίωάννη ἀνωθεν χάριν μοι δίδου,
Γερασίμῳ μέλψαντι τὴν ἀθλησίν σου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κοντσάς

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΟΚΤΩΗΧΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

φέροντα δέ ἀκροστιχίδα:

«Γερασίμου Μικραγιαννανίτου»

„Ηλος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γεννούσως καθεῖλες τόν ἐχθρόν, τῇ στερρᾷ ἀθλήσει σου, καὶ τοῖς τιμίοις Λειψάνοις σου, πιστῶν τό πλήρωμα, τῇ σοί δεδομένῃ, ἀγιάζεις χάριτι, οἵς πίστει προσιόντες ἔκάστοτε, πιστῶς βοῶμέν σοι· Νεομάρτυς ἀξιάγαστε, Ἰωάννη, σκέπε τούς τιμῶντάς σε.

Δόξα.

Επλήσθη χαρᾶς πνευματικῆς. Μονή ἡ περίπυστος, Προυσιωτίσσης, ώς εὗρατο, τῇ εὐδοκίᾳ σου, μάκαρ Ἰωάννη, τά σεπτά σου Λείψανα, καὶ ταῦτα εὐλαβῶς περιστείλασα, πιστῶς προσπτύσσεται, Νεομάρτυς ἀξιάγαστε, καὶ δοξάζει, τόν σέ στεφανώσαντα.

Καί νῦν.

Pωσθείς τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, σύμμορφος γεγένησαι, τῇ ψυχικῇ σου στερρότητι, ἐσχάτοις ἔτεσι, τῶν πάλαι Μαρτύρων, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος, ἀθλήσας ἐννομώτατα ἄγιε· διό βοῶμέν σοι· Τούς τιμῶντάς σου τά Λείψανα, Ἰωάννη, ρύου πάσης θλίψεως.

‘Ηχος 6’.

“Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Aἷμά σου ἐκχέας τό σεπτόν, ὑπέρ τῆς ἀγάπης Κυρίου, στερρῷ φρονήματι, δόξης κατηξίωσαι, τῆς ὑπέρ ἐννοιαν, ἃς τά θεῖά σου Λείψανα, Μάρτυς μετασχόντα, ἅπασι προφαίνουσι, ζωὴν τήν μέλλουσαν, ἅπερ εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, τούς μαρτυρικούς σου ἀγῶνας, ὕμνοις Ἰωάννη μακαρίζομεν.

Δόξα.

Sῶμά σὸν θεόφρον τό σεπτόν, μετά τό σόν ἄγιον τέλος, ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ, λάθρᾳ μετενήνεκται, καὶ ἀποκέκρυπται, εἰς Μονήν τήν περίβλεπτον, τῆς Προυσιωτίσσης, ώς ἀν λάθη, “Ἄγιε, Ἀγαρηνῶν τήν βουλήν, ὅπερ νῦν εὑρόντες σῇ νεύσει, εὕρομεν πολλήν εὐφροσύνην, Ἰωάννη μέλποντες τούς ἀθλους σου.

Καί νῦν.

Iδε τούς ἔστωτας εὐλαβῶς, μάκαρ τοῖς σεπτοῖς σου Λειψάνοις, καὶ προσκυνοῦντας αὐτά, ώς κατοικητήρια τῆς θείας χάριτος, καὶ ἡμῶν τά αἰτήματα, πλήρου

Ίωάννη, ως πολλήν πρός Κύριον, τήν παρρησίαν πλουτῶν λύσιν πειρασμῶν καὶ κινδύνων, πᾶσιν ἔξαιτούμενος Μάρτυς, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

΄Ηχος γ΄.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Μεγάλην πρός Χριστοῦ δόξαν ἐπλούτησας, ὑπέρ
μαύτοῦ ἀθλήσας, ἀπεριτρέπτῳ στάσει ἐνθεν χάρι-
τος μεγάλην ἡξιώθη, παμμάκαρ Ίωάννη, ἡ τῶν Λειψά-
νων σου σορός ἡ μυροβόλος.

Δόξα.

Ο νέος τοῦ Χριστοῦ ὀπλίτης ἀνυμνείσθω μοι, ὁ φε-
ρωνύμως κλῆσιν, πλουτῶν τήν χαριτώνυμον, ὁ τά
Λείψανα αὐτοῦ ἀποκαλύψας, τά πάλαι κεκρυμμένα, κα-
θαγιάζοντα ἡμῶν τάς διανοίας.

Καί νῦν.

Υπέρ ὁσμήν ἀγροῦ πλήρους Μάρτυς ως γέγραπται,
τά θεῖα Λείψανά σου, ἡμᾶς ἀρωματίζοντα, ἡ εὐα-
γής Προυσιωτίσσης Μάνδρα, κατέχουσα ἐν κόλοποις,
μακαρίζει σου, Ίωάννη τούς ἀγῶνας.

΄Ηχος δ΄.

΄Ως γενναῖος ἐν Μάρτυσι.

Μαρτυρίου τό στάδιον, ἀνενδότῳ φρονήματι,
Ίωάννη ἐνδοξε ἐκτετέλεκας, καὶ τῶν Μαρτύρων
ἰσότιμος, ἐν πᾶσι γενόμενος, πρέσβυς ὥφθης πρός

Χριστόν, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σου τήν ἀνεύρεσιν, τῶν παντίμων Λειψάνων κεκρυμμένων, διά φόβον τῶν τυράννων, ἢ εὐλαβῶς προσπτυσσόμεθα.

Δόξα.

Iιερώτατον σφάγιον, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, ἐκτμηθείς μακάριε τόν αὐχένα σου, καὶ τό σόν πάντιμον Λείψανον, ροαῖς τῶν αἵμάτων σου, λαμρυνθέν ἀθλητικῶς, ἥμīν ἄρτι δεδώρηται, ώς πολύτιμον, καὶ οὐράνιον δῶρον Ἰωάννη, ἀγιάζον καὶ εὐφραῖνον, τοὺς εὐλαβῶς τούτῳ σπεύδοντας.

Καὶ νῦν.

Kρύψιν χρόνιον ἔσχηκεν, ἣ σορός τῶν Λειψάνων σου, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄγνωστος οὖσα Ἀγιε, νῦν εὔδοκίᾳ τοῦ κρείττονος, ἥμīν πεφανέρωται, ὡσπερ θεῖος θησαυρός, καὶ τεκμήριον ἄριστον, τῆς εὐκλείας σου, ἦν θεόθεν ἐκτήσω καὶ εὐφραίνει, τήν Μονήν Προυσιωτίσσης, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Ἔχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Pίζης ἐξ ἀκανθώδους φυείς, οἶά περ ρόδον Ἰωάννη πανεύοσμον, εὐφραίνεις τῶν σῶν ἀγώνων, τῇ εὐωδίᾳ σοφέ, πιστῶν τάς καρδίας θείῳ Πνεύματι· καὶ νῦν τῶν Λειψάνων σου, ταῖς ὀσμαῖς κατεμύρισας, τάς διανοίας, τῶν τιμώντων τούς ἄθλους σου, καὶ ὑμνούντων σε, ώς Χριστοῦ Νεομάρτυρα. "Οθεν τήν τούτων εὕρεσιν, λαμπρῶς ἑορτάζοντες, τήν σήν ἐξ ὕψους ταχεῖαν,

ἀπεκδεχόμεθα σύναρσιν, Χριστόν ἀνυμνοῦντες, τόν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Αρον πρός τόν Δεσπότην Χριστόν, χεῖρας ἵκέτιδας δεόμενος "Ἄγιε, δοθῆναι πταισμάτων λύσιν, καί φωτισμόν τῇ ψυχῇ, καί παθῶν παντοίων ἀπολύτρωσιν, τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε, ώς Χριστοῦ Νεομάρτυρα, καί τῶν Λειψάνων, τῶν σεπτῶν σου τήν εὕρεσιν, ἐορτάζουσιν, ώς ἡμέραν ἑόρτιον· σύ γάρ τῶν ὑπέρ ἔννοιαν, μετέχων ἐλλάμψεων, καί συγχορεύων Ἀγγέλοις, πάντων πληροῖς τά αἰτήματα, Χριστόν ἵκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό θεῖον ἔλεος.

Καί νῦν.

Γνόντες ἐκ τῆς κεράμου σαφῶς, τήν θείαν κλῆσίν σου χαρὰς ἐπληρώθησαν, οἱ πόθῳ ἔνδον τῆς κρύπτης, τάσσα ὁστᾶ ἀληθῶς, Μονασταί εὑρόντες χαριτώνυμα, καί ταῦτα συστείλαντες, εὐλαβῶς μετεκόμισαν, πομπῇ ἄγιᾳ τοῦ σεπτοῦ ἀρχιποίμενος, προεξάρχοντος, τῷ Ναῷ ἀνυμνοῦντές σε· ὅθεν τούτοις προσπίπτοντες, πιστῶς ἐκβοῶμεν σοι· Δίδου ἡμῖν Ἰωάννη, τήν σήν ταχεῖαν ἀντίληψιν, Χριστόν ἵκετεύων, παρασχεῖν φῶς καί εἰρήνην, τοῖς σέ γεραίρουσι.

"**Ηχος πλ. 6'.**

"**Ολην ἀποθέμενοι.**

I σχυσας σθενούμενος, τῇ θεϊκῇ δυναστείᾳ, καθελεῖν τοῦ δράκοντος, ἄπασαν τήν ἔνστασιν τῇ ἀθλήσει σου, καί λαβεῖν στέφανον, τόν τῆς ἀφθαρσίας,

ἐκ χειρός τοῦ Παντοκράτορος, Μάρτυς ἡξίωσαι,
ῶσπερ Ἀθλοφόρος ἀήττητος· καὶ νῦν ἡμῖν δεδώρησαι,
τὴν σορόν τῶν θείων ὁστέων σου, οἵα μυροθήκην, τῆς
χάριτος τῆς θείας ἀληθῶς, καὶ θυμηδίαν ἐν θλίψεσι, καὶ
θερμόν προσφύγιον.

Δόξα.

Απαντες ἔξέστησαν, ἥνικα ἔγνωσαν Μάρτυς, τὴν
ἀγίαν κλῆσίν σου, καὶ πιστῶς προσέπεσον αἷς
Λειψάνοις σου, καὶ θερμοῖς δάκυσιν, ἵλασμόν ἤτουντο,
διά σοῦ λαβεῖν καὶ ἴασιν, ψυχῆς καὶ σώματος, παρά τοῦ
λαμπρῶς σε δοξάσαντος, φῶ πρέσβειε δεόμεθα, τῆς
ἐπουρανίου λαμπρότητος, τυχεῖν Ἰωάννη, τούς μέλ-
ποντας τὴν ἀθλησιν τὴν σήν, δι' ἣς Μαρτύρων ἰσότι-
μος, ὕφθης καὶ ὅμόστεφος.

Καὶ νῦν.

Νέον ἄστρον πέφηνας, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
λιπών τὴν σκοτόμαιναν, τῆς ἀπάτης "Ἄγιε νοῦ σώ-
φρονί, καὶ εχρθοῦ ἔλυσας, τάς μηχανουργίας, Νεομάρ-
τυς τῇ ἀθλήσει σου· ὅθεν τὴν ἄδυτον, εἴληφας καὶ θείαν
λαμπρότητα, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, ἐκ νυκτός σιγῆς
τά σά Λείψανα, ἀκτῖνας θαυμάτων, ἐκλάμποντα ἡμῖν
θείᾳ στοργῇ καὶ διαλύοντα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Ὕχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Νεκρώσας τὴν ἀπάτην ἀθλήσει τῇ σῇ, Ἰωάννη ἔν-
δοξε αἰωνίου, ζωῆς ἡξίωσαι.

Δόξα.

Απαντες προσπίπτοντες ἐν πίστει θερμῇ, Ἰωάννη
ἐνδοξε σοῖς Λειψάνοις, πόνων ρυόμεθα.

Καί νῦν.

Νῦν Προυσιωτίσσης ἡ ἀγία Μονή, χαίρει τοῖς Λει-
ψάνοις σου Νεομάρτυς, καὶ πόθῳ γεραίρει σε.

Ἄχος πλ.δ'.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!"

Ινα τῆς χαρᾶς τῆς κρείττονος, καὶ τῆς ἀλήκτου
ζωῆς, κληρονόμος καὶ μέτοχος, ἐποφθῇ ὑπέκλι-
νας, δι' ἀγάπην τήν ἔνθεον, τήν κεφαλήν σου τῷ ξίφει
"Ἄγιε, καὶ τοῦ σοῦ πόθου λαμπρῶς ἡξίωσαι· ὅθεν ἵκέ-
τευε, Ἰωάννη ἐνδοξε, ὑπέρ ὑμῶν, τῶν ἀσπαζομένων
σου, τά θεῖα Λείψανα.

Τέλος τό θεῖον δεξάμενος, ἐν Βραχωρίῳ στερρῶς,
πρός τήν ἄνω λαμπρότητα, νικηφόρος ἔδραμες,
Ἰωάννη πανεύφημε, ὁί εὔσεβεῖς δέ τό θεῖον σκῆνός
σου, λάθρᾳ ἐκεῖθεν εἰς Προυσιώτισσαν, πίστει μετή-
νεγκαν, ὅ κρυθέν ἐγνώρισται, ἄρτι ἡμῖν, χάριν τήν
σωτήριον, παρέχον ἄπασι.

Δόξα.

Ολθον ὡσπερ θεῖον κέκτηται, Προυσιωτίσσης
Μονή, τά σά Λείψανα "Ἄγιε, ώνπερ τήν φανέρω-
σιν ἔορτάζει τιμῶσά σε, καὶ προσκαλεῖται πιστῶν τό

πλήρωμα, λαβεῖν ἐκ τούτων χάριν καὶ ἔλεος· πᾶσι παρέχεις γάρ Μάρτυς τά αἰτήματα ώς τοῦ Χριστοῦ, κεκτημένος ἄνωθεν, τόν οἶκτον ἔνδοξε.

Καί νῦν.

Υ μνοις Ἱεροῖς καὶ ἄσμασι, πρώην τήν μνήμην τῆς σῆς, Νεομάρτυς ἀθλήσεως, μέλψαντες ἐπλήσθημεν, οὐρανίου φαιδρότητος· νῦν δέ Λειψάνων σου τήν φανέρωσιν, ἀνευφημοῦντες ἀναβοῶμέν σοι· Πλήρους ἐκάστοτε, ἡμῶν τά αἰτήματα καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη πρέσβευε, σώζεσθαι ἄπαντας.

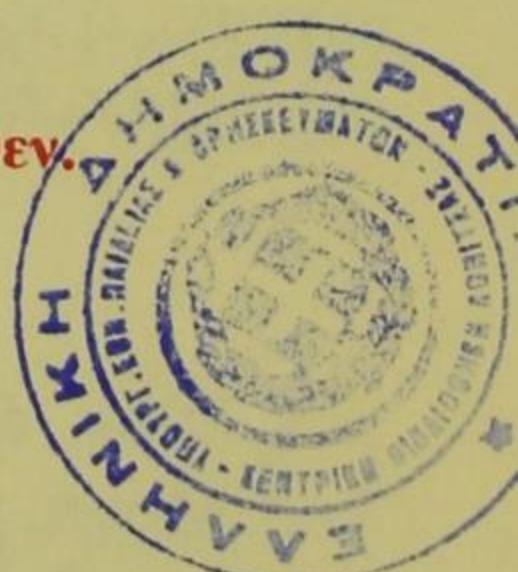
**Ἐτερον Προσόμοιον ψαλλόμενον ἐν τῇ Ἀπολύσει
τῆς Ἀγρυπνίας.**
Ὕχος 6'. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πίστει παρεστῶτες τῇ σορῷ τῶν σῶν μυριπνόων Λειψάνων, καὶ εὐλαβείᾳ θερμῇ, Ἰωάννη ἔνδοξε, ἀναβοῶμέν σοι· Οὐρανόθεν ἐπίβλεψον, τούς περικυκλοῦντας, τά σεπτά σου Λείψανα, καὶ δίδου ἄπασι χάριν καὶ εἰρήνην καὶ ρῶσιν, καὶ ἀπαλλαγήν τῶν κινδύνων, ταῖς πρός τόν Σωτῆρα ἰκεσίαις σου.

Δίστιχον.

**Ἰωάννη δίδου μοι τῷ Γερασίμῳ
Τούσδε ὑμνους πλέξαντι χάριν θεόθεν.**

~~~~~  
~~~~~


ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Πηγαί

α) Χειρ. Κώδικες

‘Ο ύπ’ ἀρ. 42, τῆς ἵ. Μονῆς Προυσιωτίσσης, σ. 845.

β) Συναξάρια – Μαρτυρολόγια

Νέον Λειμωνάριον: Βενετία (1819) σσ. 261 - 263, καὶ ἔκδ. Γ' Αθῆναι (1875) σσ. 331 - 334. Οσίου Νικοδήμου, Συναξαριστής, ἔ.ἄ. (1819) τ.Α' σ. 75, καὶ ἔκδ. Γ' (1868) τ.Α' σ. 63. Κ. Δουκάκη, τ.Θ' σσ. 296 - 300, καὶ ἔκδ. Β' (ύπο ΟΧΕ 1948) τ. Α' σσ. 221 - 225. Ζ. Μολοττοῦ, ἔ.ἄ. σσ. 560 - 562. Βίκ. Ματθαίου, ἔ.ἄ.τ. Θ' (1950) σσ. 461 - 464, καὶ ἔκδ. Β' τ. Θ' (1963) σσ. 498 - 501. Χρυσοσ. Παπαδοπούλου, ἔ.ἄ. 198, ἔκδ. Β' σ. 70, καὶ ἔκδ. Γ', σ. 118. Σωφρ. Εὐστρατιάδου, ἔ.ἄ.σ. 240. Τ. Μ. Περαντώνη, ἔ.ἄ.τ. Β' σσ. 265 - 266. Ἀρχ. Χαρ. Βασιλοπούλου καὶ Ἱερέως Διονυσίου Δ. Τάτση ‘Ο Αγιος Ιωάννης δὲν Αγρινίῳ μαρτυρήσας, Αθῆναι 1978 σσ. 42.

γ) Λειτουργικά Βιβλία

Ωρολόγιον τό Μέγα: ἔκδ. ΑΔΕΕ (1967) σ. 640, ἔκδ. «Αστέρος» (1973) σ. 513. Περατικόν: ΑΔΕΕ (1977) σ. 296. Μ. Εὐχολόγιον: ΑΔΕΕ (1956) σ. 425. Συνέκδημοι: ἔκδ. «Αστέρος» (1961) σ. 1305, ἔκδ. «Τῆνος» (ἀχρ.) σ. 985, καὶ ἔκδ. «Φῶς» (1971) σ. 985. Εκκλησ/κόν Ημερολόγιον: ΑΔΕΕ (1975) σσ. 449, 495 (ώς καὶ εἰς τάς ἀντιστοίχους σελίδας τῆς κατ' ἔτος αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων βιβλίων ἐπανεκδόσεως).

δ) Ασματικά Ακολουθίαι

Ασματικήν Ακολουθίαν εἰς τόν Νεομάρτυρα “Αγιον Ιωάννην ἔγραψεν ἀνώνυμος ποιητής, «συμπολίτης» αὐτοῦ, εἰς Κόνιτσαν τό ἔτος 1867. Ή ἐν λόγῳ χειρόγραφος Ακολουθία, διαστ. $0,20 \times 0,14$ καὶ ἀπτελουμένη ἐκ 40 σελ., φέρει τά ἑξῆς ἐπιγραφικά στοιχεῖα: «Ακολουθία τοῦ Αγίου Νεομάρτυρος Ιωάννου τοῦ ἐκ Κονίτσης. Αθλήσαντος εἰς Ράχωθαν τῆς Ελλάδος. Τό 1814. Συλλεχθεῖσα ὑπό τινός τῶν εὐλαβεστάτων τοῦ Ορθοδόξου Κλήρου. Εκδίδεται ἀναλώμασιν τοῦ αὐτοῦ. Κόνιτσα 1867»¹. Ο Βίος καὶ τό Μαρτύριον τοῦ Νεομάρτυρος παρεμβάλλονται ὑπό τύπον Συναξαρίου μεταξύ τῆς στ’

1. Τά ἐπιγραφικά στοιχεῖα ἀκολουθοῦν καὶ διατηροῦν τήν δρθογραφίαν καὶ στίξιν τοῦ ποιητοῦ.

καί ζ' ώδης τοῦ Κανόνος σσ. 22 - 30. Ἐπίσης εἰς τήν μεταξύ τῶν Τροπαρίων τῆς θ' ώδης 35ην σελίδα ἀναγράφονται δώδεκα ἔτεροι γνωστοί Νεομάρτυρες. Τέλος, ἡ πληροφορία, ἡ δοκία ἀναφέρεται εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς Ἀκολουθίας σ. 4: «...ἀπεφάσισα καὶ ἐπόνησα, ὅσον τό ἐπ' ἐμοί, πρός συλλογήν καὶ διά τοῦ τύπου ἔκδοσιν τῆς παρούσης μικρᾶς Βίβλου, ώς καὶ πρίν τήν τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Βλαδιμήρου», πιστεύομεν ὅτι ἀποκαλύπτει τόν ποιητήν. Οὗτος πρέπει νά εἶναι ὁ γνωστός ποιητής τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων λόγιος Ἱερομόναχος Χρύσανθος Λαιῆνᾶς².

Νέας ἀσματικάς Ἀκολουθίας εἰς τήν Μόνημην τοῦ Νεομάρτυρος, καθώς καὶ εἰς τήν εὕρεσιν τῶν Ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων ἐν τῇ ἴ. Μονῇ τῆς Προυσιωτίσσης, ἐποίησε προσφάτως δὲ 'Υμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Αἱ ἐν λόγῳ ἀσματικαὶ Ἀκολουθίαι, ἀκολουθούμεναι ἀπό Παρακλητικόν Κανόνα καὶ Ὁκτωρχα Τροπάρια ἀντιστοίχως, ἀνέκδοτοι μέχρι σήμερον, ἐκδίδονται νῦν ὑπὸ τῆς ἴ. Μονῆς Προυσιωτίσσης.

2. Ἀναφοραί εἰς Βιβλία Γενικοῦ Περιεχομένου

Σπ. Λάμπρου, ἔ.ἄ.τ. 10ος (1913) σ. 314. Δημητρίου Σαλαμάγκα, «Ο Νεομάρτυς "Αγιος Γεώργιος Ἰωαννίνων, Συναξάρι», Ἀθῆναι 1954 σ. 14. Π. Ι. Βασιλείου, εἰς ΘΗΕ τ. Α' (1962) σ. 1129 Γεωργίου Ἀθ. Οἰκονόμου, 40 "Αγιοι τῆς Ἡπείρου" 1955 σ. 87. Κ. Σ. Κώνστα, εἰς περ. «Κοσμᾶς δο Αἰτωλός» φ. 2 (1967) σ. 229. Ι. Μ. Περαντώνη, 'Η ἵδεα τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ οἱ ἐξ Ἀγαρηνῶν Νεομάρτυρες, Ἀθῆναι 1966 σσ. 14 - 16 καὶ μετάφρασις αὐτοῦ εἰς τήν Ἀγγλικήν: «The concept of Mission and the Neomartyrs of Ottoman stock», Ἀθῆναι 1968 σσ. 12 - 13, τοῦ ἴδιου, εἰς ΘΗΕ τ. 7ος (1965) σ. 48. Κώστα Τριανταφυλλίδη, «"Αη - Γιάννης δο Νεομάρτυς δο ἐν Βραχωρίῳ ἀθλήσας» εἰς περ. «Κοσμᾶς δο Αἰτωλός» φ. 52 (1970) σσ. 554 - 559. Ἀρχ. Παμφίλου Παπαγιάννη εἰς ΑΕΕ τ. 1ος σ. 208. Πρακτικόν, τῆς Εὑρέσεως τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου εἰς ἴ. Μονήν Προυσιωτίσσης. Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς ἴ. Μονῆς 2 Ιουνίου 1974. Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Σφουγγατάκη, εἰς ἐφημ. «Μεσολογγίτικα Χρονικά» ἔτος Α' φ. 24 (26 - 6 - 1974) σσ. 1 - 2. Πρεσβ. Κων. Δ. Βαστάκη, 'Ο Νεομάρτυς "Αγιος Ἰωάννης καὶ ἡ εὕρεσις τῶν Ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων» περ. «ΦΤΜΧ» ἔ.ἄ. (1974) φ. 15 - 16 σσ. 14 - 16 Πρεσβ. Διονυσίου Τάτση, Βίος τοῦ Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Κονίτσης, Κόνιτσα 1975 (Πολυγραφημένον), τοῦ ἴδιου, 'Ο "Αγιος Ἰωάννης δο ἐκ Κονίτσης, Ἐφημ. «'Ηπειρωτικόν Μέλλον» 18 - 1 - 1975, τοῦ ἴδιου, 'Ο "Αγιος Ἰωάννης δο ἐκ Κονίτσης, Ἀθῆναι 1979, σσ. 48. Κ. Α.

2. Πρθλ. Δ. Σ. Σαλαμάγκα, ἔ.ἄ σσ. 130, 151-168 κ. ἐξ.

Πετρονικολοῦ, εἰς ΑΕΕ τ. 3ος σσ. 976 - 977. Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως - Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης Σεβαστιανοῦ, Σχετικόν ύπ' ἀριθμ. 80/6-6 - 1978 Γράμμα αὐτοῦ πρός τήν ἵ. Μονήν Προυσιωτίσσης, τοῦ ἴδιου, Ποιμαν. ύπ' ἀριθμ. 161/12 - 9 - 1978 αὐτοῦ Ἐγκύκλιος, τοῦ ἴδιου, εἰς ἐφημ. Ἰωαννίνων «Γραμμή», φ. 289/30 - 9 - 1978. Πρεσβ. Γεωργίου Παΐσιου, Ὁ "Αγιος Ἰωάννης ὁ ἐκ Κονίτσης, περ. «Κόνιτσα» εἰς τεύχη 19 - 20 καὶ 21 - 23. Ἀνωνύμων: εἰς ΝΕΛΗ τ. 9ος σ. 1117, καὶ εἰς ΕΠΛ τ. 7ος σ. 926.

3. Ξενόγλωσσος Βιβλιογραφία

S. Salaville, «Pour un répertoire des néosaints de l'Eglise orientale» εἰς «Byzantion» 20 (1950) pp. 224 - 237. O F. A. Meinardus, ἔ.ἀ.σ. 109. Arch. Dr. Justin Popović, ἔ.ἀ.τ. 7ος (1976) σ. 441.

4. Προφορικά Παραδόσεις

Προφορικά παραδόσεις διά τόν Νεομάρτυρα διασώζονται εἰς τό Ἀγρίνιον, ὅπου ἐπιδεικνύεται ὁ τόπος τοῦ Μαρτυρίου, καθώς καὶ εἰς τήν Κόνιτσαν τῆς Ἡπείρου, ἐκ τῆς ὁποίας κατήγετο.

Β'. ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ – ΝΑΟΙ – ΕΙΚΟΝΕΣ

1. Ἱερά Λείψανα

Τά Ἱερά Λείψανα τοῦ ἐνδόξου Νεομάρτυρος εὑρέθησαν κατά τάς ἀρχάς τοῦ ἔτους 1974 εἰς τήν ἵ. Μονήν Προυσιωτίσσης, ὅπου καὶ ὡς Θησαυρός αὐτῆς φυλάσσονται³. Ἐκ τῶν Ἱερῶν τούτων Λειψάνων ὁ εἰς ἐκ τῶν Βραχιόνων ὀστῶν παρεχωρήθη εἰς τήν γενέτειραν αὐτοῦ καὶ κατετέθη εἰς τόν ἵ. Ναόν τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αίτωλοῦ Κονίτσης.

2. Ναοί

Ἴδιαίτερος Ναός εἰς τιμήν τοῦ Νεομάρτυρος μέχρι σήμερον δέν ἀνηγέρθη. Εἰς τήν ἴδιαιτέραν του πατρίδα Κόνιτσαν καὶ πλησίον αὐτῆς διασώζεται παλαιά παράδοσις ὅτι υπῆρχε Ναός τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. Τοῦ Ναοῦ τούτου μολονότι ἔχαθησαν τά ἵχνη, ὅμως ἡ τοποθεσία εἰς τήν ὁποίαν εύρισκετο καλεῖται μέχρι σήμερον «Ἄη Γιάννης». Κατά τούς προσφάτους χρόνους ἀνηγέρθη εἰς Κόνιτσαν Παρεκκλήσιον εἰς τιμήν του παραπλεύρως εἰς τόν περικαλλῆ Ναόν τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αίτωλοῦ. Ἐπίσης ὁ Νεομάρτυρς συναριθμούμενος καὶ συνεικονιζόμενος μετά τῶν ἄλλων Εύρυτάτων Ἀγίων θά τιμᾶται καὶ εἰς τόν ἐν Γαύρῳ Μεγάλου Χωρίου ἀναγειρόμενον ἵ. Ναόν αὐτῶν.

3. Περιγραφήν τῆς εύρέσεως τῶν ἵ. Λειψάνων ἵδε περ. «Φ.Τ.Μ.Χ.», φ. 15 - 16 (1974) σσ. 14 - 15.

3. Εἰκόνες

α) Φορητάι

Παλαιά φορητή τρίμορφος είκών όπου συνεικονίζεται και ὁ Νεομάρτυς εύρισκεται εἰς τὸν ἵ. Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου "Ἄνω Κονίτσης μέ επιγραφήν καὶ χρονολογίαν «1842 Νοεμβρίου 10». Εἰς τὸν αὐτὸν ἵ. Ναόν ὑπάρχει καὶ ἔτερα μικρή τοῦ Νεομάρτυρος μεταγενεστέρα. Μετά τὴν ἀνεύρεσιν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Νεομάρτυρος νέαν φορητήν εἰκόνα ἐφιλοτέχνησεν ὁ εὐλαβῆς καὶ δόκιμος Ἀγιογράφος Νικόλαος Λέπουρας διὰ τὴν ἵ. Μονήν Προυσιωτίσσης. Ἀντίγραφα αὐτῆς ὑπάρχουν εἰς ὅλους τοὺς τόπους ὅπου τιμᾶται ὁ Νεομάρτυρς. Ἐπίσης συνεικονίζεται καὶ εἰς φορητήν Εἰκόνα μετά τῶν ἄλλων Εύρυτάνων Ἀγίων.

β) Τοιχογραφίαι

Εἰς τοιχογραφίας ὁ Νεομάρτυρς εἰκονίζεται εἰς τοὺς ἔξης ἵ. Ναούς καὶ Παρεκκλήσια τῆς περιοχῆς Κονίτσης: 1) Ἀγίου Νικολάου "Ἄνω Κονίτσης ἀπό τὸ ἔτος 1864, 2) Ἀγίου Γεωργίου Πηγῆς ἀπό τὸ ἔτος 1875, 3) Ἀγίων Ἀποστόλων Κάτω Κονίτσης καὶ 4) Ἀγίου Νικολάου "Ἄνω Κονίτσης καὶ Πουρνιᾶς (πληρ. Ἱερέως Γεωργίου Παΐστου). Πρόσφατος δέ τοιχογραφία τοῦ Ἀγίου εύρισκεται καὶ εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναόν τῆς Ἀγίας Τριάδος Καρπενησίου, ὅπου συναριθμῆται μετά τῶν ἄλλων Εύρανων Ἀγίων.

Γ' ΆΛΛΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

1. Τό Μαρτύριον τοῦ Νεομάρτυρος

Τὸν Βίον καὶ τό Μαρτύριον τοῦ Νεομάρτυρος ἔγραψεν ὁ Ἀναγνώστης Γιάργιος Ἰατρίδης δὲκ Καρπενησίου.

2. Ἡ Μνήμη τοῦ Νεομάρτυρος

Ἡ Μνήμη τοῦ Νεομάρτυρος ἄγεται καὶ ἐορτάζεται πανηγυρικῶς τὴν 23ην Σεπτεμβρίου εἰς Ἀγρίνιον, ὅπου ἐμαρτύρησεν, εἰς Κόνιταν, ὅπου ἐγεννήθη, καὶ εἰς τὴν ἵ. Μονήν Προυσιωτίσσης. Ἐπίσης εἰς τὴν Ἱεράν αὐτὴν Μονήν πανηγυρίζεται μέ δλονύκτιον Ἀγρυπνίαν ἡ Εὕρεσις τῶν Ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων τὴν 4ην Ἰανουαρίου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κοντσάς

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Κοντοσάς

55838

KON